

„Septyniasdešimta Danieliaus savaitė“

*Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas buvo pasakytas 1961 m. rugpjūčio 6 d.,
Džefersonvilio mieste (Indianos valstija, JAV).*

1 Labai tau ačiū, broli. Labas rytas, draugai. Tai yra privilegija ir vėl būti čia Maldykloje šį rytą, kad pratęsti šią didingą žinią, kurią mes stengiamės paaiškinti, šią septyniasdešimtą Danieliaus savaitę. Ir mes džiaugiamės matydami tiek daug susirinkusiųjų šią karštą dieną ir, visgi, mes atsiprašome, kad nebeturime sėdimų vietų. Matant štai taip kartu susispaudusius žmones ir aplink stovinčius, tai verčia susinepatoginti. Ir kadangi nesijaučiate taip patogiai, kaip turėtumėte, dėl to jums tampa sunku suprasti. Bet mes padarysime viską, ką galime, kad tai ilgai neužtruktų.

Ir... ir šiandien aš viliuosi, kad jūs (jei šiek tiek uždelsiu), kad jūs man atleisite, nes tai yra šios žinios įtvirtinimo laikas: pats laikas tai įtvirtinti. Mes padalinome ją į tris dalis tam, kad būtume užtikrinti, kad tai suprasime.

3 Taigi, žinoma... čia esantys susirinkusieji žino, kad tai yra... šie pamokslai yra įrašomi į garsajuostas ir jos yra išsiunčiamos į visą pasaulį. Beveik kiekviena pasaulio šalis gauna šias garsajuostas. Ir aš norėčiau tai pasakyti klausantiesiems garsajuostės, kur jūs bebūtumėte ir kokioje pasaulio dalyje bebūtumėte, čia gali būti dalykų, dėl kurių jūs su manimi galite nesutikti dėl mokymo, kurio aš... aš mokau. Bet aš norėčiau pasakyti, broliai, galbūt, jeigu jūs paaiškintumėte kaip jūs tai supratote, galbūt tai skirtųsi nuo to kaip aš tikiu, bet aš mielai jus išklausyčiau.

4 Ir aš... Mintis yra ta, kad aš pamokslauju šiuos pamokslus iš... Dievo Žodžio, mano širdyje tai skirta bažnyčios išstobulinimui, visai bažnyčiai, visuotinei bažnyčiai, visuotinei Kristaus Bažnyčiai. Ir aš tikrai tikiu, kad mes gyvename paskutinėje dienoje. Ir mano pastangos tai paaiškinti ir tuo pačiu nepadaryti iš to... nenustumti to į vieną kraštutinumą ar kitą... Aš niekada nebuvo kaltas, kiek man yra žinoma, dėl tokio poelgio.

5 Dažnai žmonės išgirsta iš garsajuosčių ir jie sako: „Na, aš su tuo nesutinku. Jis tiesiog nesupranta, ko moko, nežino Rašto.“ Na, tai... galbūt visa tai tiesa. Suprantate, aš nepasakyčiau, kad tai nėra tiesa, bet dėl savęs aš... aš tai nagrinėju nepriimdamas jokių... kito žodžių... Aš perskaitau, ką kiti žmonės turi pasakyti ir vertinu juos. Ir viską, ką kas nors kitas pasako, aš tai vertinu. Tačiau po to... po to aš pateikiu tai Dievui ir aš išlieku su tuo, kol galiu tai paaiškinti nuo Pradžios iki Apreiškimo, ir tada pamatau kaip visa tai Biblijoje yra susieta, ir po to aš... aš žinau, kad tai yra kažkur arti tiesos. Ir, žinoma, ten kur jūs esate teisūs, tai tėra vieta, ties kuria aš išsukau iš... iš... iš kelio. Ir galbūt, ten kur jūs esate neteisūs ar teisūs, tai yra ten, kur aš išsukau iš kelio ir atvirkščiai.

6 Taigi, mes branginame visus jus puikius žmones, kurie šį rytą esate auditorijoje ir jus, puikius žmones, kurie klausotės šių garsajuosčių. Ir mes... Viskas, kas yra daroma, viskas dėl Dievo Karalystės. Aš turiu daug puikių draugų visame pasaulyje, kuriuos aš labai branginu ir tikiu, kad su jais praleisiu amžinybę. Ir mano širdyje nėra noro stengtis... apgauti šiuos žmones, jokių būdu, bet padaryti viską, ką galiu, kad jiems padėčiau. Aš jaučiuosi kaip Saliamonas jautėsi, kai jis meldėsi ir pasakė... suteik jam išminties, kad jis galėtų vesti Dievo tautą. Tokia yra mano nuoširdi malda.

8 Mano bendradarbiai yra su manimi čia, aplink... Aš matau brolių Mersierą ir brolių Rojų Bordersą, ir brolių Nevilį, ir Bilį Polį, mano sūnų; ir Džinas yra kažkur čia, ir broliai, Tedis ir kiti. Aš branginu visus šiuos žmones, kurie atėjo man padėti.

Aš prisimenu kaip neseniai čia brolis Leo... regėjimas, kurį jis matė... sapnas, jis taip pavadino, vieną vakarą, kai mes pirmą kartą susitikome, jis pamatė didelę piramidės viršūnę, aukštai ore. Ir aš buvau ten, kažkur pamokslavau, o jis užkilo aukštyn pasižiūrėti apie ką visa tai buvo. Ir kai jis užkilo ten ant tos viršūnės, na, jis pasakė, kad pačioje tolumoje tos kaip sidabro spalvos šviesoje, kaip pusdubenyje, aš stovėjau pamokslaudamas žmonėms. Ir jis patraukė mano dėmesį ir aš pažvelgiau į jį, o jis tarė: „Kaip tu čia apskritai patekai? Kaip aš galėjau čia patekti?“.

Aš pasakiau: „Leo, niekas negali čia patekti. Dievas turi atvesti žmogų čia. Taigi, tau nereikia čia būti. Tu turi nusileisti ir liudyti apačioje esantiems žmonėms, po to kai tai pamatei, kad tai yra Tiesa, kad tai yra Tiesa.“ Leo nulipo žemyn, kad liudytų žmonėms. Kiek jau laiko praėjo, broli Leo? Keleri metai, ar ne? Keleri metai. Nuo tada, kiek man yra žinoma, jis ištikimai tai darė: liudijo žmonėms, kad ta tarnystė atėjo iš Dievo. Taigi, ir aš... aš nenoriu, kad tai ateitų iš manęs. Jeigu tai yra iš manęs, tuomet iš to nėra jokios naudos, nes žmoguje nėra nieko gero. Suprantate? Tai turi ateiti iš Dievo.

12 Taigi, dairydamasis aš... Ir vakar popietės metu aš paspaudžiau ranką savo draugui broliui Vestui. Aš dar nepastebėjau jo patalpoje. Taip, dabar pastebėjau – šįryt. Ir ar jūs žinote iš kaip toli atvažiuoja žmonės? Iš pačios... Alabamos, kad atvyktų čia sekmadieniui, net iš pačios Alabamos.

Brolio Velčo Evanso, aš pasigedau jo praėjusį sekmadienį. kažkas pasakė, kad šiandien jis čia buvo. Tie žmonės atvažiuoja iš Tiftono, Džordžijos, kad čia patektų. Ir čia sėdintis brolis, jo kompanjonas. Tiek daug... Brolis Palmeris iš Makono, Džordžijos. Ir aš matau, manau, sesę Ungren ir kitus štai ten. Jie visi yra iš Memfio, Tenesio. Taigi, jūs galvojate... Ir kiti iš kitų vietų. Neseniai čia susitikau poniją iš pačios... pačios Pietų Karolinos.

14 Taigi, ar galvojate, kad čia esantys žmonės (Aš pradėjau dairytis, iš Čikagos, tiesiog iš skirtingų vietų) nuvažiuoja šimtus ir šimtus mylių tik tam, kad sudalyvautų tarnavime? Kai jie čia atvyksta, nėra sėdimų vietų, nėra oro kondicionieriaus vėdinamos patalpos, reikia stovėti sename tvankiame pastate – šluostyti prakaitą, panaudoja pinigus skirtus vaikų maitinimui, kad atvyktų čia pasiklausti tokio pamokslo. Ar norite man pasakyti, kad nėra... už šio giedro dangaus kažkur, kad ten nėra vietos, į kurią, vieną iš šių dienų, jie pateks? Žinoma, kad yra. Jie yra ištikimi. Šie žmonės yra dešimtnių mokinėjai. Jie ne tik atvyksta, jie atneša man savo

dešimtinę ir paaukojimus, ir atneša tai į Viešpaties namus, stengiasi daryti tai, kas teisinga. Tegul Dievas gausiai palaimina tokius ištikimus žmones kaip jie. Tegul Dievo gailestingumas ir malonė išlieka su jais.

15 Aš matau savo draugą Čarlį Koksą ir kitus iš pietinio Kentukio. Ir visur kur dairydamasis bežiūrėtum matai žmones iš skirtingų vietų.

Čia sėdinčio šio jauno vyro, aš negaliu pasakyti jo vardo. Aš sutikau jį Čikagoje. Bet jūs esate iš kažkokios Biblijos mokyklos, kuri nėra šioje vietovėje ar ne? Springfieldas, Misuris, „Dievo Biblijos draugija“. Taip, na gerai. Suprantate, jie tiesiog atvyksta iš visur į šią mažutėlę seną bažnyčią.

Tik pagalvokite, maždaug... maždaug prieš trisdešimt metų, kai aš paguldžiau kertinį akmenį tą rytą, aš stovėjau Septintoje gatvėje, vienu kvartalu toliau. Aš dar net nebuvau vedęs, tik jaunuolis. Ir aš išvydau regėjime čia žmones susigrūdusius ir susispaudusius atvykusius iš visur. Ir aš buvau toks laimingas stovėdamas prie sakyklos. Ir būtent tada Jis man pasakė: „Bet tai nėra tavo maldykla“. Ir jis pastatė mane po dangumi. Ir jūs žinote likusią istorijos dalį, kuri yra užrašyta ant Biblijos lapo, kuris guli po tuo kertiniu akmeniu ten.

18 Aš esu toks dėkingas už jus, žmones. Aš negaliu... Tai... tai yra tiek nedaug... pa... tik pasakyti: „Na, aš esu dėkingas už jus.“ Bet aš meldžiuosi už jus. Aš tikiu jus. Aš tikiu jūsų išgyvenimais, kurie yra iš Dievo. Aš netikiu, kad vyras ar moteris važiuos šimtus ir šimtus mylių, kad atvyktų čia parodyti kokius jie dėvi rūbus. Aš... aš nemanau, kad jie galėtų taip padaryti. Ne. Jie nevažiuotų čia tik tam, kad būtų pamatyti. Jie atvažiuoja čia, nes jie yra giliai ir nuoširdžiai įsitikinę dėl savo sielų išgelbėjimo. Mano malda yra: „Dieve, padėk man, padėk man būti nors puse tiek nuoširdžiu, kad pasistengčiau patarnauti jiems viskuo, kas yra mano širdyje, ir žvelgiant į Dievą.“

19 Pamokslas, kurį jūs matote šį rytą yra aprašytas čia ant lentos, čia. Tai yra tik tam, kad būtų... kad paaiškinti man judant toliau... kad padaryti taip, kad jūs galėtumėte suprasti apie ką aš kalbu.

Ir šios „Septyniasdešimt Danieliaus savaitių“ buvo vienas ilgas nagrinėjimas: aš beveik praleidau dvi dienas ir dvi naktis, nuo savaitės galo čia aš apie tai kalbėjau, stengiausi surasti kokius tiesos žodžius pasakyti. Tai turi atitikti likusią Biblijos dalį. Suprantate? Jūs negalite to tiesiog paimti, tik vieną trumpą Rašto vietą ir įgyti... supratimą ir tada pasakyti: „Na, štai, ką tai pasako,“ – o po to nusigręžti ir pasakyti, – „Na, bet štai čia Tai... Tai sako kažką kitą, prieštarauja šitam.“ Tai negali prieštarauti. Tai visada turi kalbėti apie tą patį. Jei jums taip nėra, na tuomet... tuomet jūs esate... jūs klystate. Ir štai tokiu būdu aš stengiausi to mokyti.

21 Tiesa, garsajuostėse... tai yra garsajuostėse... Didžiausia kritika, kurios sulaukiu dėl garsajuosčių iš mano brolių esančių skirtingose pasaulio vietose, yra dėl tikėjimo Dievo malone, kad aš to mokau tokiu būdu, kad mes buvome iš anksto numatyti prieš pasaulio pradžią.

Mano broliai sekmininkai, žinoma, aš žinau, kad jūsų pažiūros yra įstatymiškos, bet ar jūs kaip krikščionis brolis, ar jūs galėtumėte skirti tam pakankamai dėmesio, kad atsiklauptumėte ant kelių prieš Dievą su savo Biblija ir paprašytumėte Dievo jums tai paaiškinti? Ar padarytumėte tai? Ar jūs užimsite įstatymišką poziciją ir bandysite tai susieti nuo Pradžios iki Apreiškimo?

23 Ir gyvatės sėkla, tai yra žudikas. Dauguma žmonių tuo netiki. Bet jeigu jūs bent paskaitytumėte iš Pradžios, Biblijoje pasakysite, kad gyvatė turėjo sėklą: „Ir aš padėsiu priešišumą tarp gyvatės sėklos ir moters Sėklos.“ Todėl gyvatė turėjo sėklą. O jeigu gyvatės sėkla buvo dvasinė, tuomet Jėzus nebuvo žmogus, todėl moters Sėkla buvo dvasinė. Jie abu turėjo sėklas ir priešiškumas ten tebėra. Gyvatė turėjo sėklą. Ir jeigu jūs tik paimsime savo Bibliją ir nusižeminsite, ir būsite tikrai pagarbūs prieš Dievą, aš tikiu Dievas jums tai apreikš.

O jeigu jūs to nesuprantate, aš... aš esu pasiekiamas bet kuriuo laiku, kad kaip galiu geriausiai jums padėčiau laišku ar per... ar per asmeninį pokalbį, ar bet ką kitą, ką galiu padaryti, kad jums padėčiau. Žinoma mes suprantame, kad tai žmogaus neišgelbsti, taip pat tai nepasmerkia žmogaus, bet tai tiesiog apšviečia tą temą, kurią mes visi taip stipriai stengiamės, kad žmonės suprastų. Tai tiesiog suteikia šviesą. Taigi, čia esantys susirinkusieji, aš pasakiau tai dėl garsajuosčių. Suprantate? Ir šios garsajuostės siunčiamos į visas... visur.

26 Dabar tik trumpam palenkime mūsų galvas prieš prisiartindami prie šio Žodžio Autoriaus. Ir kas iš susirinkusiųjų šį rytą turi poreikių? Tiesiog pasakykite: „Aš vargstu, o Dieve, būk man gailėstingas.“ Telaimina Viešpats. Ir jūs, kurie klausotės garsajuostės, kai ją klausysite, tegul Dievas atsakys į jūsų prašymą.

27 Mūsų Dangiškasis Tėve, mes esame dėkingi žmonėms, tačiau neverti žmonėms. Bet šį rytą mes artinamės prie Tavo malonės sosto, nes mes buvome pakviesti ateiti. Jėzus pasakė: „Jūs prašykite Tėvo visko Mano Vardu, Aš tai padarysiu.“ Taigi, mes žinome, kad tai yra Tiesa.

Ir čia auditorijoje ir... šalyse į kurias pateks garsajuostės, ten greičiausiai bus dešimtys tūkstančių iš naujo atgimusių Krikščionių, kurie tai išgirs. Ir mes žinome, Tėve, kad kai mes atgimstame iš naujo, mūsų dvasia yra atgimusi iš aukštybių. Tai yra Dievo Dvasia, Šventoji Dvasia, ant mūsų. Ir mes suprantame, kad Šventoji Dvasia yra visagalė ir gali dėl mūsų padaryti bet ką, ko mes trokštame, kad būtų padaryta. Tuomet, Dangiškasis Tėve, mes norime paprašyti, kad Tu išlaisvintum mūsų tikėjimą tai Dvasiai, kad Tai galėtų šį rytą būti mūsų apsauga, ir Dievo Karalystės šlovei, visi šie prašymai ir troškimai, kad mes būtume išgydyti iš mūsų ligų ir skausmų, kad mes galėtume tarnauti mūsų Dievui viskuo, kas yra mumyse.

29 Atverk šiandien mūsų supratimo ausis. Ir man stengiantis atsakyti į šį didį klausimą ir išaiškinti jį žmonių protams... Ir aš turiu tai užsirašęs čia, Viešpatie, ant popieriaus ir taip pat nupiešęs ant šios lentos, šią schemą, bet esu visiškai nepajėgus tai paaiškinti. Dabar mes kviečiame Tave, didis Mokytoju, Kuris užrašė Žodį, Kuris Jį įkvėpė, Kuris suteikė Jį

pranašui Danieliui; ir mes meldžiame, kad Tu atsiųstum šį rytą įkvėpimą (šiomis paskutiniomis dienomis kaip Jis pasakė, knyga bus užverta iki šio laiko) kad Tu atvertum mūsų supratimą; ir tegul mūsų širdyse bus puri tikėjimo dirva, kuri leis Žodžiui įsitvirtinti, ir Šviesa, ir išauginti teismo medžius mūsų gyvenimuose, ką Tai ir turėjo padaryti. Mūsų tikėjimas Dievu, tegul jis šį rytą mums tai užtikrins. Nes mes dabar nuolankiai laukiame ir pašvenčiame save Tau Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

30 Taigi, mes esame dėkingi už šį rytą, už didžią galimybę vėl atsiversti šiuos, amžinojo Dievo Žodžio, puslapius.

Taigi, priežastis dėl kurios aš apsiėmiau pabandyti tai paaiškinti, yra dėl to... Mes nagrinėjame Apreiškimo Knygą ir mes tik ką išnagrinėjome „Septynis Bažnyčios Periodus“. Ir po to 3-iojo skyriaus pabaigoje, Apreiškimo knygos, bažnyčia yra paimta iš žemės aukštyn į šlovę. Ir aš... stengiausi visa širdimi tai perteikti žmonėms, nes jie tikisi, kad įvyks kažkas, ką jie mato užrašyta Apreiškimo Knygoje, kai tai nebuvo pritaikyta bažnyčios periode. Ir mes esame arčiau pabaigos nei jūs galvojate.

32 Prieš kelis vakarus Bilis, mano... ar mano marti, tiksliau, paskambino man naktį ir pasakė apie vyrą vardu Andis Hermanas (kuris yra mano pusbrolis), gulėjo bemirštąs ligoninėje. Ir aš išvykau su juo pasimatyti. Jie taip stipriai jį nuslopino vaistais, kad jis miegojo ir aš negalėjau su juo pakalbėti. Kitą rytą... Aš paprašiau Dievo, kad išlaikytų jį gyvą, kol aš galėsiu... „Adas...“. Jis yra geras žmogus, bet jis tiesiog nebuvo Krikščionis. Jis ne dėdė, jis pusbrolis, vedė mano pusseserę.

Ir tuomet, kai teta Heti ten stovėdama pasakė, ji tarė: „Bili, visus šiuos aštuoniasdešimt savo gyvenimo metų jis netarnavo Dievui.“ Tačiau, pasakė: „Prieš kelias savaites sėdėjo namuose...“. Jam aštuoniasdešimt metų. Žinoma jis negali daug dirbti rankinio darbo. Bet pasakė...

Jis pakvietė ją ir pasakė: „Heti, ar žinai ką? Kristus čia priešais mane pasirodė prieš kelias minutes.“

Ji pažiūrėjo į jį ir pasakė: „Andi, ar... ar... Kas negerai?“ Pasakė ji...

Jis pasakė: „Ne. Jis stovėjo štai čia priešais mane ir Jis kažką pasakė.“

Paklausė: „Ką Jis pasakė?“

„Dabar yra vėliau nei tu galvoji.“

33 Po kelių savaitių nuo tada, dviejų ar trijų savaitių, jį ištiko insultas ir jis guli paralyžiuotas ligoninėje, bemirštąs. Aš pasakiau: „Teta Heti, gėda tau už tai, kad nepakvieteit mane ar kažko kito, kad paruoštų jo širdį šiai valandai, prie kurios jis priartėjo.“

Aš paprašiau Viešpaties kitą rytą, kai aš... Jis negalėjo kalbėti, todėl aš tiesiog jam uždaviau klausimą. Aš pasakiau: „Ar girdi mane, dėde Andi?“ Ir jis... jis galėjo palinksėti savo galva ir šiek tiek pajudinti savo žandikaulius. Aš pasimeldžiau už jį, paprašiau, kad jis išpažintų savo nuodėmes Dievui. Aš norėjau jį pakrikštyti ir teta Heti norėjo būti pakrikštyta.

Ir aš nusileidau žemyn koridoriumi susitikti su jauna dama, kuri gyvena čia kaimynystėje, kurią jie ketino pasiųsti į psichiatrijos ligoninę, ir Viešpats jai padarė didį dalyką: ji sugrižo namo.

Po to, sugrįžtant pakeliui aš susitikau tamsiaodę sesę ir ji pasakė: „Ar jūs ne brolis Branhamas?“

Ir aš pasakiau: „Aš“.

Ji paklausė: „Ar jūs mane prisimenate? Aš esu ponija Draī.“

O aš atsakiau: „Taip, manau, kad prisimenu.“ Pité Draī ir kiti. Aš pasakiau: „Taip, aš... aš prisimenu jus.“ Ji žvilgtelėjo į palatą ir kai mes... Man buvo įdomu, kodėl ji tai pasakė. O ten dėdė Andis buvo atsikėlęs lovoje ir ten sėdėjo, judino savo plaštakas ir rankas kaip būtų ne jis pats, stengėsi sutvarkyti... sutvarkyti lovą tam, kad galėtų iš ten išeiti ir nelikti ten. Taigi, jie ateis, kad būtų pakrikštyti Viešpaties Jėzaus Vardu, jis ir jo žmona.

37 Todėl... Bet aš tai papasakojau dėl štai ko: Dabar yra vėliau nei mes galvojame. Ir aš tikiu, kad šios „Septyniasdešimt Danieliaus savaitių“ suteiks mums to supratimą.

Taigi, dauguma iš mūsų brolių sekmininkų (kaip ir minėjau anksčiau garsajuostėje), jie su tuo nesutinka. Jie laukia didingo, kad įvyktų kažkas galingo. Ir, mano broliai, jei jūs klausysitės tikrai įdėmiai, o ne... ir klausysitės, jūs sužinosite, jog tas didis dalykas, kažkas galingo jau seniai yra įvykęs. Jėzus yra pasiruošęs sugrįžti.

Bažnyčia išeina 3-iam Aprišimo skyriuje. Ten nėra nieko pasakyta apie... nieko, tik kad paskutinis dalykas buvo paskutinis periodo pasiuntinys. Po to mes nagrinėjame žydus iki sugrįžimo vėl su Nuotaka 19-ame skyriuje. Nuo 6-o iki 19-o skyriaus visur žydai. Štai prie kur aš noriu privesti mano gerą brolių, štai čia, šių antspaudų metų, brolių Vudą, kuris anksčiau buvo Jehovos liudytojas, jis ir visa jo šeima čia yra šį rytą, kad tie šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai nebuvo... neturėjo nieko bendro su pagonimis. Jie yra žydai. Suprantate? Ir jie nėra mistinis Kristus kūnas žemėje šiandien; Nuotaka yra tas mistinis Kūnas. Šventąja Dvasia mes esame pakrikštyti į tą mistinį Kūną.

40 Taigi, mes žinome, kad Danieliaus Knygoje čia, kur mes skaitėme... Mes tiesiog dar kartą perskaitysime, nes tai yra Jo Žodis. 9-ajame Danieliaus skyriuje, 24-a eilutė...

Septyniasdešimt savaitių skirta tavo tautai ir tavo šventajam miestui, kad užbaigtų nusižengimą, padarytų galą nuodėmėms, atliktų sutaikymą už neteisybę, įvestų amžiną teisumą, užantspauduotų regėjimą bei pranašystę ir pateptų Švenčiausią.

(Dvidešimt penkta eilutė:) *Taigi žinok ir suprask, kad nuo...* (Taigi, mes apie tai kalbėjome ir mes ties tuo pabaigėme praėjusio sekmadienio vakarą: „Pateptų Švenčiausią.“ Šį rytą mes nuo čia pradėsime, 25-a eilutė)

Ir taigi... Taigi žinok ir suprask, kad nuo įsakymo išėjimo atkurti ir statyti Jeruzalę... (Tai yra „Mano šventas miestas.“ Suprantate?) *iki... Kunigaikščio Mesijo bus septynios savaitės ir šešiasdešimt dvi savaitės; gatvė ir siena bus atstatyta, netgi neramiais laikais.*

O po šešiasdešimt dviejų savaitių Mesijas bus iškirstas, bet ne dėl savęs; ir ateisiančio kunigaikščio tauta sunaikins miestą ir šventovę; ir to galas bus su potvyniu, ir iki karo pabaigos yra nulemti nusiaubimai.

Ir... (Dabar nepamirškite, tai yra karo pabaiga. Mes turime tai čia ant lentos. O dabar mes pradėdame kažką kito.)

Ir jis patvirtins sandorą su daugeliu vienai savaitei; o savaitės viduryje jis sustabdys auką bei aukojimą ir dėl bjauryščių pasklidimo jis ją nusiaubs iki sunaikinimo... (Tai viskas.) ...ir tas nulemtas dalykas bus išlietas ant nusiaubimo“.

41 O, kokia pamoka. Aš kažkurią dieną pasakiau savo žmonai: „Man įdomu ar žmonės iš tiesų tai supranta.“ Dabar aš noriu, kad jūs tai suprastumėte. Ne... Jeigu jūs... mes turėsime čia pasilikti visą dieną, tiesiog pasilikite. Taigi, mes... mes... mes norime tai suprasti. Suprantate? Mes... mes norime žinoti, kad tai yra Tiesa ir jūs... Jeigu jūs tik galėtumėte tai išvysti. Ir aš paklausiau, galbūt...

Po to aš paliksiu schemą čia, kad kabėtų ir jūs... jūs galite ją persipiešti po to, ateikite čia šią popietę, kada tik norite ir persipieškite tas schemas ir panašiai. Tai padės jums suprasti. Dėl šios priežasties aš tai čia pastačiau, kad jūs tai suprastumėte.

43 Taigi, pakartokime tik šiek tiek, kad galėtume turėti pagrindą. Taigi, ten buvo... Danieliui rūpėjo jo tauta, nes jis perskaitė Jeremiją, pranašą ir suprato, kad Jeremijas buvo pasakęs, kad jie bus nelaisvėje septyniasdešimt metų. Ir po to, jis tada suprato, kad jie jau išbuvo nelaisvėje šešiasdešimt aštuonis metus. Todėl jis žinojo, kad laikas buvo arti. Todėl jis atidėjo į šalį visą savo darbą, atitraukė, kaip jis tai padarė, visų savo kasdinių darbų užuolaidas, nukreipė savo veidą į Dievą, apsiliko ašutine ir pelenais ir pradėjo pasninkauti ir melstis, kad jis galėtų suprasti, kada ateis tas laikas. Po to mes atrandame, kaip minėjau anksčiau... (Ar jūs galėtumėte tai apsukti, link, link tos pusės šiek tiek? Ventilatorius pučia šiek tiek per stipriai; dėl jo aš užkimstu. Tuomet... Ačiū tau, broli.)

44 Taigi, mes atrandame, kad Danielius norėjo sužinoti šiuos dalykus dėl savo tautos. Ir aš manau, jei Danielius skaitydamas pranašus buvusius iki jo, ir turėjo tokį supratimą, kad jis buvo arti pabaigos, ir ieškojo Dievo, kad atrastų kaip arti buvo pabaiga, tuomet aš manau, kad mes turime pagrindą, nes matome, jog dabar esame kelio pabaigoje, kad apsiliktume ne ašutine ir pelenais, bet, kad išmestume pasaulio dalykus ir mūsų, šio gyvenimo, rūpesčius ir ieškotume Dievo, kad sužinotume, kokioje metų dienoje mes esame, nes mes matome, kad esame pabaigoje. Ir tam, kad bažnyčia pasninkautų ir melstųsi, ir būtų pasiruošusi, štai kodėl aš pasistengiau apsiimti nežinodamas kaip tai paaiškinti, nes kaskart aš tai praleisdavau ir pasakydavau: „Tos septyniasdešimt Danieliaus savaitė...“. Nes aš negalėjau to suprasti... Ir štai kodėl aš dabar apsiėmiau pabandyti tai paaiškinti ir aš tikiu, kad su Viešpaties pagalba aš galiu tai padaryti su Jo malone, privesti tai prie kur... parodyti jums kaip arti mes esame prie Viešpaties atėjimo.

45 Taigi, Danieliui buvo likę tik du metai. Po to mes atrandame, kad kol jis buvo maldoje, Angelas Gabrielius atskubėjo pas jį ir ne vien tik paaiškino jam kada jo tauta išeis iš nelaisvės, bet taip pat viską, kas buvo skirta jo tautai, viską, kas dar buvo likę jo tautai, Jis pasakė: „Žydams dar yra likusios septyniasdešimt savaitė.“

Po to mes atrandame, kad jis turėjo šešeriopą tikslą ir vienas iš jų buvo: užbaigti nusižengimą, ir... ir padaryti galą nuodėmei, atlikti sutaikymą už neteisybę, įvesti amžiną teisumą, užantspauduoti regėjimą bei pranašystę, ir patepti Švenčiausią.

Ir mes nagrinėjome, praėjusio sekmadienio ryte, Danielių jo padėtyje ten besimeldžiantį; praėjusio sekmadienio vakare, pateikėme Rašto vietas, tam kad žmonės jas perskaitytų, kai sugrįš namo. Ar jūs perskaitėte jas? Ar jums jos patiko? Nuostabu.

Taigi, šešeripos tikslas... ir mes atradome, kad šiame šešeripame tikslu „patepti Švenčiausią“, mes atradome, kad Švenčiausias visada simbolizavo Bažnyčią, Padangtę. Ir paskutinis dalykas, kuris turėjo būti padarytas, tai patepti Švenčiausią; Tai Tūkstantmečio Padangtė, kurioje Jis gyvens Tūkstantmečio laiku, kurioje mes gyvensime.

49 Taigi, dabar šiandien mes prieiname prie „Kas yra Septyniasdešimt Savaičių?“ Ir tai yra labai gyvybiškai svarbi dalis: Septyniasdešimt Savaičių.

Taigi, mes žinome, kad Rašto vietos negali meluoti. Jos turi būti Tiesa. Ir jeigu šis Angelas Gabrielius atėjo ir pasakė Danieliui, kad žydams liko tik septyniasdešimt savaičių... Taigi, mes pritaikytume tai šešių dienų... ar septynių dienų savaitei. Bet pranašystėje tai visada yra pateikiama palyginimais.

Ir todėl, be jokios abejonės ištisai periodo metu buvo šimtų šimtai žmonių, mokslo žmonių, gabių vyrų, bandžusių paaiškinti, ką reiškė šios septyniasdešimt savaičių. Ir aš perskaičiau daugumą iš jų komentarų apie tai. Ir aš esu labai dėkingas ponui Smitui iš adventistų bažnyčios už jo nuomonę. Esu labai dėkingas daktarui Larkinui už jo nuomonę. Esu dėkingas visiems šiems mokslo žmonėms už jų nuomonę apie tai. Ir juos paskaičius, tai apšviečia mane tiek, kad aš galiu surasti vietas, kurios atrodo teisingos. Bet kad susidaryti nuomonę, kurią aš... aš pamaniau, kad norėčiau paaiškinti, aš išieškojau laiko enciklopedijoje, kad surasčiau, ką reiškia laikas.

52 Ir mes atrandame štai čia, mes turime laiką, laikus ir pusę laiko. Kas yra laikas? Kas yra savaitė? Taigi, tai buvo prieš 3430 metų nuo tada, kai tai buvo... nuo tada, kai Dievas pradėjo turėti reikalą su žydais: prieš daug, daug metų. Danielius buvo laike iki Kristaus gimimo, tuo metu tai buvo iki Kristaus. 538, 538 metai iki Kristaus, kai jis ištarė tai laikui, laikams ir pusei laiko, ir septyniasdešimčiai savaičių. Pažvelkite kur septyniasdešimt savaičių jį atvedė. Na, jis vis dar buvo Babilone septyniasdešimtyje savaičių ir vistiek Dievas jam pasakė, kad tai buvo visas laikas, kuris buvo nustatytas tautai.

53 Taigi, mano bažnyčia čia žino, kad per visus tuos metus aš visada jums sakydavau: „Jeigu jūs norite sužinoti, kokia yra savaitės diena, pažiūrėkite į kalendorių. Bet jeigu jūs norite sužinoti laiką, kuriame mes gyvename, stebėkite tuos žydus.“ Tai yra vienintelis laikrodis. Dievas nepaskyrė jokių... jokių konkrečių laikų pagonims. Nebuvo jokių konkrečių laiko tarpų. Ir štai kur aš manau, kad dauguma didžių rašytojų tai supainiojo bandydami tai priskirti žydams ir pagonims, nes Jis pasakė: „Tavo tautai,“ – bet Jis kalbėjo su Danieliumi, ne su bažnyčia, Danieliaus tauta, žydais. Jeigu Jis būtų kalbėjęs su bažnyčia, jums nieko iš to neišeitų. Jums... jums jau tai būtų praėję, dar net prieš Kristaus atėjimą. Jau būtų pasibaigę, kokioms pranašiškom savaitėms jūs tai nepriskirtumėte. Jos jau būtų pasibaigusios. Bet Jis kalbėjo su žydais, todėl žydai yra Dievo laikrodis.

54 Jūs prisimenate kaip čia ne taip seniai, kai brolis Arganbraitas iš Kalifornijos, Tarptautinės Visos Evangelijos verslininkų vyrų asociacijos viceprezidentas, atėjo į mano namus ir atsinešė... juosta ir... ne juosta, bet... kino filmą, kurį jie... apie „Trys minutės iki vidurnakčio“. Kuris buvo nufilmuotas pagal mokslinius tyrinėjimus. Kai aš pamačiau tuos sugrižtančius žydus, atgal į Jeruzalę, aš sugrižau čia į Maldyklą ir aš pasakiau: „Aš jaučiuosi taip lyg būčiau iš naujo atsivertęs.“ Daugelis iš jūsų tai prisimena. Aš pasakiau: „Matyti tuos sugrižtančius žydus...“ Jėzus pasakė Mato 24-ame skyriuje: „Kai pamatysite figmedį išleidžiantį savo lapus, jūs žinote, ko laukti.“ Suprantate? Žydai sugrižta...

55 Taigi, aš turiu čia užsirašęs pastabas. Aš norėčiau į jas įsigilinti. Taigi, ir aš... aš... aš pasinaudosiu savo laiku, kad jūs taip pat galėtumėte jas užsirašyti. Taigi, visa tai įvyksta... Šie... Dabar mes... Ten... Tuo laiku, kuriame mes dabar esame, visa tai vyksta iki... Tai žydai, visiškai neturi nieko bendro su bažnyčia. Viskas nuo Apreiškimo 3-iojo skyriaus iki 19-ojo neturi nei vieno bendro dalyko susijusio su bažnyčia. Jums nepavyks padaryti, kad tai teisingai gautųsi. To tiesiog ten nėra.

Taigi, aš noriu paaiškinti kaip aš tai suradau. Taigi, ant lentos dauguma iš jūsų pamatys, kad aš turiu nupiešęs laiko tarpsnius, kaip tai pasireiškia tarpsnyje, kad tai galėtų būti pavaizduota taip, kad kiekvienas galėtų tai suprasti. Ar jūs galite... Jūs negalite to pamatyti iš galo, aš manau; tai per smulkiai parašyta. Ir tai Bekės rašysena, todėl... Ir tas paveikslėlis... Aš buvau nupiešęs prastesnį nei šis, bet šį nupiešė Bekė, Nebukadnecaro sapno atvaizdas. Ir aš manau, kad tai atrodo panašiau į mergaitę, Beke, nei į vyrą. Bet kuriuo atveju, tai... tai simbolizuos informaciją, kurios mes norime.

57 Taigi, jeigu mes skaitome Biblijoje, kad tautai yra skirtos septyniasdešimt savaitių... Taigi... Tai neturi nieko bendro su bažnyčia; septyniasdešimt savaitių neturi nieko bendro su bažnyčia. Jei galite čia pastebėti schemoje aš pažymėjau bažnyčios epochą tarp šių septyniasdešimties savaitių. Mes ją turime štai čia. Vienas brolis Džordžijoje mums tai nupiešė štai čia, kai mes nagrinėjome bažnyčios periodus. Ir mes esame užtikrinti, kad galime suprasti, ką tai reiškia.

Ši balta spalva bažnyčioje čia, ji reiškia, kad ji visa buvo apaštalinė. O po to antrajame bažnyčios periode jie turėjo nikolaitų doktriną... arba jie turėjo nikolaitų darbus; tai dar nebuvo tapę doktrina. Trečiajame bažnyčios periode tai tapo doktrina, ir tai buvo organizuota ketvirtajame bažnyčios periode, ir tai buvo Romos popiežiaus valdžia. O... ketvirtajame bažnyčios periode tai buvo tamsieji amžiai. Jūs atkreipkite dėmesį, visa čia esanti tamsa simbolizuoja nikolaizmą arba katalikybę. Balta dalis simbolizuoja Šventąją Dvasią, bažnyčią. Kaip tai prasidėjo Šv. Pauliaus laiku, visa apaštalinė bažnyčia buvo pripildyta Šventąja Dvasia. Tada pradėjo lankytis aristokratai. Tada jie galiausiai susivienijo ir iš to sukūrė visiškai naują bažnyčią, o mažoji bažnyčia buvo sudeginta ir užmėtyta akmenimis, sumaitinta liūtams, ir visa kita.

59 Reformacijos laikotarpiu atėjo Liuteris, šiek tiek šviesiau. Suprantate? Veslio dienomis tai įvedė į šiek tiek daugiau šviesos. Bet čia, paskutiniajame bažnyčios periode, nikolaitų bažnyčios periode, tai periodas, kuriame mes... ne nikolaitų, bet Laodikėjos – tai periodas, kuriame mes gyvename. Jūs atkreipkite dėmesį, čia šviesos yra ne per daugiausiai.

Kažkas buvo... pamatė to piešinį štai čia, pasakė: „Gėda tau, broli Branhamai, šią didžią švietimo dieną...“.

Aš pasakiau: „Aš įsivaizduoju, kad kai tai išsisijos, tai net nebus pateisintina.“ Kai jūs tampate iš tiesų tyri širdyje, iš naujo atgimę iš Dvasios... Nepamirškite, tai buvo vienintelis bažnyčios periodas, kuriame Kristus buvo išvartytas lauk iš Savo bažnyčios, iš jų visų. Mes turime didį išpažinimą, bet ar mes iš tiesų tai turime, štai apie ką mes kalbame. Ar Kristus tikrai yra bažnyčioje? To tikrai bus tik mažumoje.

61 Taigi, dabar, bendrais bruožais apibrėžkime septyniasdešimt Danieliaus savaitių. Taigi, aš galiu vėl tai pakartoti: Evangelijos tarnautojai, jeigu jūs su tuo nesutinkate, gerai. Jos yra suskirstytos į tris periodus kaip mes atrandame Danieliaus 9... trys periodai: pirmasis – septynių savaitių periodas; po to šešiasdešimt dviejų, tai šešiasdešimt du; ir po to vienos savaitės periodas. Jos yra suskirstytos į tris skirtingus periodus.

Taigi, aš turiu jas čia suskirstęs ant lentos. Pirmas periodas, antras periodas, ir mano supratimu pagal Evangeliją, per Šventąją Dvasią, paskutiniu laiku Dievas vėl sugrįš pas žydus.

Taigi, mes žinome, kad iš visų Evangelijų, iš kurių mokė Paulius ir kiti, kad Dievas vėl sugrįš pas žydus, na, jeigu Jis ketina vėl sugrįžti pas žydus, kaip mes galime tai priskirti Danieliaus laikui praeityje? Mes turime tai priskirti šiam paskutiniam periodui ir Tai yra po to, kai pagonių bažnyčia yra išėjusi, nes su Izraeliu Jis sprendžiasi kaip su tauta, su mumis – kaip su individualais.

64 Taigi, aš turiu čia vieną įrašą, kurį norėčiau jums perskaityti mums einant toliau. Taigi, įsakymo atstatyti Jeruzalę paskelbimas, kuris buvo kovo 14-ą dieną. Jeigu, kas nors iš jūsų norite tai pasižymėti, hebrajų kalboje jūs rasite tai vadinama N-i-s-a-n, Nisanas, tai reiškia „kovas“. Įsakas buvo duotas kovo 14-ą dieną, 445 metais prieš Kristų... buvo paskelbtas įsakas pastatyti... atstatyti šventyklą. Jūs tai suprantate, nes jūs, žmonės, tada perskaitėte tas Rašto vietas. Kol ji buvo užbaigta, tai užtruko keturiasdešimt devynis metus užbaigti šventyklą ir miestą... kad tai atstatyti. Ir kaip čia Biblijoje pasakyta, Danielius sakė... ar Angelas Danieliui, kad sienos... ir jos bus atstatytos neramiais laikais. Ir dauguma iš mūsų prisimena, kai tai buvo atstatoma, vienoje rankoje jie laikė kalkių skiedinio plytą ir kitoje kalaviją, kad sergėtųsi prieš. „Ir ji bus atstatyta neramiais laikais.“ Todėl aš čia atrandau, kad man skaičiuojant dienas...

65 Taigi, mes turime du... tris skirtingus kalendorius. Mes sugrįžtame prie senojo astronomijos kalendoriaus ir mes atrandame, kad Julijaus kalendoriuje yra 365 ir vienas ketvirtis dienos metuose. Jie paskirstė jo laiką pagal Sardžio judėjimą ir kitų žvaigždžių ir panašiai, jie paskirstė jo laiką. Taigi, romėniškame kalendoriuje mes atrandame, pagal kurį mes dabar gyvename, 365 dienas metuose pagal kalendorių. Tačiau Krikščioniškame arba pranašiškame kalendoriuje mes atrandame, kad yra tik 360 dienų metuose.

Dabar jums gali pasidaryti įdomu, iš kur atsirado ši sumaištis. Taigi, šitai aš galiu pasakyti tik kaip savo nuomonę. Aš tikiu, kad iki sunaikinimo tvanu, seniai Jobo dienomis ir panašiai, kad

jie skaičiavo laiką pagal žvaigždes ir mes suprantame... ar... dar iki to laiko, kad pasaulis [žemės planeta – Vert.] stovėjo statmenai. Ir tuomet žmogaus nuodėmėje, pasaulio užtvindymas, ir ji pasviro ir prasidėjo potvyniai. Dėl to mes turime didžiuosius ledynus ir panašiai; ir visas žemės viršus ir apačia yra padengti ledu. Mes tai žinome. Ir žemė nėra visiškai tiesioje padėtyje; ji pasvirusi. Tai išvedė ją iš pozicijos kurioje mėnulis ir žvaigždės... į kur link jos [planetos – Vert.] buvo nukreiptos ir tada buvo pastatytos ne į savo vietą ar... ar... jūs daugiau negalite skaičiuoti laiko pagal ją, nes ji yra pakrypusi į šoną... pasvirusi atgal. Dėl to, ji neatitiks tų žvaigždžių tuo pačiu laiku, nes... nes tų žvaigždžių atžvilgiu ji yra išėjusi iš pozicijos. Ar suprantate? Aš tikiu, kad yra taip.

67 Ji yra tokioje padėtyje. Ir tai tik parodo, kad taip yra tik tam tikrą laiko periodą. Nejaugi nesuprantate? Pas Dievą nieko nėra netvarkoje. Jis tik leidžia tam būti tokiu būdu trumpam laikui. Ir aš tikrai tikiu, kad taip buvo padaryta ir šiomis paskutiniosiomis dienomis Dievas ketina apreikšti šias paslaptis bažnyčiai. Jis nebuvo to padaręs anksčiau, ir priežastis dėl kurios Jis nebuvo to padaręs yra ta, kad išlaikytų bažnyčią budinčią ir besimeldžiančią visą laiką, nežinant kada tai turės ateiti. Tačiau jūs prisimenate Danieliaus 12, Jis pasakė: „Išmintingieji supras paskutiniosiomis... paskutiniosiomis dienoms“?. Jam tai buvo suteikta.

Išminties Dvasia įeina į bažnyčią, kad praneštų bažnyčiai per Šventosios Dvasios apreikimą... įveda bažnyčią ir apreikia kokiaje dienoje mes gyvename. Lygiai taip pat kaip Gabrielius atėjo pas... pas Danielių, Šventoji Dvasia ateina į bažnyčią paskutiniosiomis dienomis apreikšti šiuos didžius, gilius, slaptus dalykus. Ar dabar suprantate?

69 Taigi, tai išderino tuos astronominius metus ar Julijaus metus – kalendorių (Suprantate?), masonų metus, nes pasaulis [žemės planeta – Vert.] yra pasviręs. Mes visi tai žinome iš pamokų mokykloje, ir tai yra netvarkoje. Dėl to jos... tos žvaigždės neišsidėsto teisingai žemės atžvilgiu tuo pačiu laiku. Todėl romėniškas kalendorius taip pat yra klaidingas, nes jūs negalite kartu sudėti dienų... Yra daug dalykų apie kuriuos čia galėčiau pasakyti. Mes atrandame, kad net pati gamta mus moko, kad yra tik trisdešimt dienų, tiksliai metuose...

Dabar paimkime Apreiškimo, kur mes turėsime atsiversti ties dviejų pranašų dienomis. Biblijoje pasakyta, kad jie pranašavo vieną tūkstantį du šimtus šešiasdešimt dienų. Taigi, paimkite astronominį kalendorių, jis tikrai to neatitiks, ženkliai neatitiks trijų su puse metų. Ir paimkite romėnišką kalendorių, kurį mes turime šiandien, jis ženkliai to neatitiks. Tačiau paimkite pranašišką kalendorių ir jame yra lygiai vienas tūkstantis du šimtai ir šešiasdešimt dienų, po trisdešimt dienų mėnesyje. Suprantate?

71 Vienais mėnesiais mes turime trisdešimt dienų, trisdešimt vieną kitais, kai kuriuose dvidešimt aštuonias. Suprantate, mes esame susimaišę. Bet pas Dievą tai nekinta aukštyne žemyn, pirmyn ir atgal. Pas Jį tai tiksliai atitinka (Taip, pone.), lygiai taip pat – trisdešimt dienų mėnesyje, ne trisdešimt viena, po to trisdešimt, dar kažkiek. Suprantate? Bet visa tai buvo padaryta didžioje Dievo santvarkoje, kad išlaikyti bažnyčią budinčią ir besimeldžiančią, būnančią pasiruošusia, turinčią savo rūbus išplautus Avinėlio Kraujuje. O, šiomis paskutiniosiomis dienomis Jis pažadėjo... Taigi, mes matome, kur mes gyvename. Ir nepamirškite, tikslas, vienintelis tikslas yra, kad tai būtų padaryta.

72 Taigi, jeigu būtų septynios... Pažvelkite, yra lygiai keturiasdešimt devynios dienos – keturiasdešimt devyni metai, tiksliau, šventyklos statymo laiku septynios... arba septynios pranašiškos savaitės, septynios savaitės, nes šventyklai buvo skirtos septynios savaitės atstatyti šventyklą; ir ji buvo pastatyta lygiai per keturiasdešimt devynerius metus. Taigi, mes žinome savaitės laikų prasmę, nes jei Biblijoje pasakyta, Angelas pasakė, kad tai užtruko septynias savaites, kol šventyklos pastatymas... Ir tai užtruko lygiai keturiasdešimt devynerius metus pastatyti šventyklą nuo... nuo kovo 14 iki... 538 metais prieš Kristų iki kol šventykla buvo vėl atstatyta, ir gatvės buvo atstatytos, lygiai keturiasdešimt devyneri metai. Todėl, ką mes galime suprasti? Ką mes suprantame? Nes jeigu septynios savaitės reiškia keturiasdešimt devynerius metus, tuomet viena savaitė lygu septyniems metams, ir septyni kart septyni yra lygiai keturiasdešimt devyni. Štai taip.

73 Todėl dabar apie tai nebelieka jokio spėlio. Dabar mes žinome, kad kiekviena savaitė reiškė septynis metus. Ar supratote tai? Pasakykime tai kartu: „Viena savaitė lygu septyni metai“. Dabar mes žinome, kad tai supratome. Viena savaitė lygu septyni metai. Čia, mes esame būtent čia: pirmoje savaitėje. [Brolis Branhamas prieina prie lentos, kad pademonstruotų – Red.] Keturiasdešimt devyneri metai šventyklos atstatymui. Dabar ši viršutinė linija čia simbolizuoja žydų tautą, jai toliau besitęsiant. Šitai yra tiesiog laikas ir kai tai pasibaigia štai čia, tai pereina iš žydų tautos į pagonių laiką, po to vėl pakyla, pasiveja Izraelį ir tęsiasi toliau.

75 Taigi, pagonims nebuvo paskirtas kažkoks konkretus laikas, tiesiog pasakyta: „Pagonių laikas.“ Ir mes atrandame, kad net Jėzus nepaskyrė jiems laiko, nes čia, Luko 21:24, mes atradome; Jis pasakė: „Jie tryps Jeruzalės sienas, kol pagonys...“. Leiskite man tai pacituoti. Aš cituoju tai tik iš atminties. Leiskite tai perskaityti, nes tai pateks į garsajuostę ir mes norime būti užtikrinti, kad teisingai tai suprastume. Gerai. Jeigu norite su manimi tai atsiversti, Šv. Luko 21 ir 24. Aš nuodugniausiai kaip galėjau tai išnagrinėjau. *Ir jie kris nuo kalavijo ašmenų ir bus vedami į...* (Apie ką Jis kalba? Žydus. Tai šventyklos sugriovimas 70 metais po Kristaus.) *...ir bus vedami į nelaisvę į visas tautas...* (Dabar nepamirškite, ne tik į Babiloną, ne tik į Romą, bet į visas tautas. Štai kur šiandien yra žydai: visose tautose.) *...ir Jeruzalė bus pagonių trypiama, kol išsipildys pagonių laikai.*

76 Po to yra paskirtas laikas, bet niekas nežino kada jis bus. Suprantate? Tai yra paslaptis. Suprantate? Pagonių laikas, bet žydų... ir mes negalime pasakyti laiko pagal tai, ką bažnyčia, ar ji yra atpuolusi, ar ji eina toliau, ar ką ji daro; jūs negalite pagal tai pasakyti; bet pažiūrėkite į žydus; štai kur laiko kalendorius. Ar matote tai? Dievas paskyrė jiems konkrečią dieną ir valandą, ir laiką, bet niekada to nepadarė pagonims. Jis padarė tai žydams, todėl stebėkime žydus, tada mes pamatysime, kur mes esame. Dabar, taigi, septynios savaitės buvo keturiasdešimt devyneri metai. Mes dabar tai išsiaiškinome, kad viena savaitė yra... viena savaitė yra septyni metai – viena savaitė, septyni metai.

78 Taigi, mums yra pasakyta nuo įsakymo paskelbimo... (Taigi, kur tai yra...?... sunkumo.) Taigi, mums yra pasakyta nuo įsakymo paskelbimo atstatyti miestą iki Mesijo (o Mesijas buvo Kristus, žinoma) bus septynios savaitės ir šešiasdešimt dvi savaitės, tai sudaro

šešiasdešimt devynias savaites. Suprantate? Gerai. O septynis padauginus iš šešiasdešimt devynių gaunasi 483 metai. Dabar, jūs tai užsirašote? Jei norite, kad aš dar kartą tai pakartočiau, mielai tai padarysiu.

Taigi, mums yra pasakyta nuo įstatymo paskelbimo atstatyti miestą iki Mesijo bus septynios (septynios, tai yra pirmosios, pirmosios, štai čia) – septynios savaitės ir šešiasdešimt dvi (šešiasdešimt dvi ir septynios sudaro šešiasdešimt devynias) – šešiasdešimt devynios savaitės. Septynis padauginus iš šešiasdešimt devynių gauname 483 metus. Todėl, iki Mesijo (dabar, mes artėjame prie šios dalies čia) – iki Mesijo turi būti 483 metai... 483 metai.

80 Taigi... taigi, Jėzus, Mesijas, įjojo į Jeruzalės miestą, triumfe, ant balto asilėno nugaros per Palmių Sekmadienį, balandžio 2-ą, 30 mūsų Viešpaties metais. Jėzus įjojo į Jeruzalę per Palmių Sekmadienį, 30 mūsų Viešpaties metais. Ir taigi, dabar... nuo 445 metų prieš Kristaus gimimą iki 30 mūsų Viešpaties metų yra lygiai 475 metai.

Bet kaip mes jau pamatėme, kad šešiasdešimt devynios savaitės sudaro 483 metus... Taigi, štai kur prasideda bėda, štai čia. Suprantate? O pas mus, kaip pažymėta čia Biblijoje, laikas, tik 475 metai, bet faktiškai tai yra 483 metai, aštuonių metų skirtumas.

Taigi, Dievas negali padaryti, kad tai neatitiktų. Jeigu Jis pasakė, kad tai truks tam tikrą dienų skaičių, tiek dienų ir bus. Jeigu Jis pasako tiek, tiek ir yra. Todėl, ką mes galime padaryti? Taigi, nuo 475 metų prieš Kristų iki 30 mūsų Viešpaties metų yra Julijaus arba astronominiai metai, o tai 365 ir vienas ketvirtis dienos... kiekvienuose [metuose – Vert.]. Bet kai mes sumažiname tų dienų iki mūsų pranašiško kalendoriaus...

83 Dabar leiskite man štai čia minutėlei sustoti. Kad jūs galėtumėte žinoti neturėdami nei vieno abejonės šešėlio, aš remčiausi ne tik ta viena vieta. Aš galiu tai parodyti visame Rašte ir įrodyti jums, kad septynios dienos yra... kad septynios... viena savaitė yra... Biblijoje yra septyni metai. Aš ką tik tai tai padariau čia, Apreiškimo 13-ame skyriuje... ar 11-ame skyriuje ir 3-ioje eilutėje. Tie pranašai pranašaus vieną tūkstantį du šimtus ir šešiasdešimt dienų, o tai yra paskutinės žydų savaitės viduryje. Po to jie yra nužudomi ir prasideda Armegedonas. Tuomet, jeigu yra taip, tuomet ten vėl yra lygiai trisdešimt dienų mėnesyje. Suprantate? Tuomet tai yra... daugiau nebėra trisdešimt vienos dienos ir dvidešimt aštuonių dienų ir taip toliau; tai lygiai trisdešimt dienų kiekviename mėnesyje.

84 Mūsų pranašiškas kalendorius priveda mus prie 360 dienų, kaip mes dabar įvardiname Rašto vietose. Mes turime lygiai 483 (Štai taip.) – 483. Čia mes turime tikslų pranašystės įrodymą, visiška tiesa. Todėl nuo paskelbimo laiko pastatyti šventyklą iki sunaikinimo... Arba kai jie atmetė Kristų ir nužudė Jį 33-iais mūsų Viešpaties metais – kai Kristus buvo nužudytas, yra lygiai 483 metai. Taigi, nuo įstatymo paskelbimo atstatyti Jeruzalę buvo skirtos septynios savaitės, kurios reiškė keturiasdešimt devynis metus, ir tai užtruko lygiai keturiasdešimt devynerius metus. Na, nuo šventyklos atstatymo iki Mesijo buvo 438 metai, todėl 434 metai ir 434 (sudauginus), 49, gaunasi lygiai 483 metai. Tiksliau net ir būti negali dienos tikslumu, nuo dienos iki dienos. Amen. Štai taip.

Mesijas Kunigaikštis ateis. Suprantate? Septynis padauginus iš šešiasdešimt devynių yra lygiai 483 metai; tai kuo tiksliausiai atitiko. Todėl tuomet mes tobulai žinome, mes tiksliai žinome, kad šis Raštas yra teisingas. Štai taip. Tačiau jūs suprantate, vis šie...

86 Kai Dievas turėjo pasaulį iki tvano ir sunaikino jį vandeniui, Jis pakeitė astronominę datą ir po to leido ateiti romėnams ir sukurti savo kalendorių, kuriame „šokinėjama“, ir kaitaliojama, ir panašiai. Ir aš spėju, kad... net enciklopedijoje, kurioje aš skaičiau... Sakykim, tiesa, brolis Kenis Kolinsas, ar jis šį rytą yra pastatė, Kenetas Kolinsas? Žinai, kai tu man atsiuntei tą didelę krūvą enciklopedijų? Ar prisimeni tai? Tu atsiuntei man ten beveik pilną sunkvežimį. Aš pamaniau: „Ką toks geltonsnapis kaip aš su jomis visomis darysiu?“ Žinote, Viešpats tave vedė, Keni. Iš jų aš surinkau informaciją, būtent iš tos senos enciklopedijos „Laikas“. Ir aš tyrinėčiau. Ir Bekė jomis naudojasi savo mokykloje. Aš atsinešiau jas į savo darbo kambarį, į darbo kambarėlį esantį žemutiniame aukšte. Ir mes nuėjome ten ir išsiaiškinome tai, ir ten mes tai peržiūrėjome, ir tiksliai tai suradome, nupiešėme visus kalendorius ir laikus, kurie yra buvę. Suprantate? Todėl mes tai išsiaiškinome.

Štai, lygiai 483 metai nuo įstatymo paskelbimo atstatyti... atstatyti pastatą iki Kunigaikščio Mesijo atmetimo laiko, sudaro lygiai 483 metus pagal kalendorių.

89 Taigi, suprantate, mes naudojame tą patį kalendorių štai čia, nes jeigu Dievas naudojo šį kalendorių čia, tuomet Jis turi jį naudoti visą likusį laiką visoje Biblijoje. Ar tai teisinga? Dievas nesikeičia. Todėl, jei septynios savaitės buvo keturiasdešimt devyni metai, septynios savaitės vėl yra keturiasdešimt devyni metai. Viena savaitė yra septyni metai (Suprantate?), todėl tai gaunasi tiesiog tobulai. Ir jeigu tai išsipildė tiksliai iki taško, tai išsipildys iki taško ir vėl. Amen. O, tai bent. Tai mane visą pažadina. Aš... man... man patinka... man patinka žinoti tai, apie ką kalbu. Man... man... man tai patinka, nes... Kaip senas draugužis pasakė, Kentuckyje, man pasakė: „Man patinka pasiklaudyti to, kuris žino apie ką kalba.“

Aš pasakiau: „Man taip pat patinka“.

Jis pasakė: „Štai kokia jūsų bėda, pamokslininkai. Jūs nežinote apie ką kalbate“.

„Na,“ – pasakiau aš, – „Aš vertinu tavo komplimentą, bet... bet yra tam tikri dalykai apie kuriuos kalbėdami mes turime supratimą.“ Aš žinau, kad esu gimęs iš naujo. Aš žinau, kad aš perėjau iš mirties į Gyvenimą. Aš žinau, kad yra Dievas, nes aš su Juo esu kalbėjęs. Jis kalbėjo per mane ir kalbėjo su manimi, ir kalbėjo kitiems, ir man pasakė apie kitus; ir aš žinau, kad Jis yra Dievas. Teisingai. Jis buvo toks malonus, kad nužengė ir leido, kad būtų padaryta mano nuotrauka su Juo taip, kad net mokslo pasaulis negali to paneigti. Ir aš atsiverčiau Raštą ir pamačiau, kad tai turi tiksliai išsipildyti šiame bažnyčios periode: tiksliai tai, kas įvyksta. Todėl aš žinau tai, kad mes esame čia. Amen.

91 Taigi, galbūt mes neturime išsilavinimo; galbūt mes nesame iškilmingi žmonės ir panašiai; galbūt mes neužimame aukštų postų; bet mes pažįstame Dievą. Mes pažįstame Jį dėl Šventosios Dvasios ir tai patvirtina žodis po žodžio visame Rašte, kad mes žinome, jog tai yra tiesa. Mes gyvename paskutiniojoje dienoje.

Taigi, ten... Dabar nepamirškite, kad šie pranašiški metai su 360 dienų metuose... Pažiūrėkite į visa kita. Gamta, kaip kai kurie iš jūsų žmonės galite suprasti, netgi moterys ir taip toliau. Suprantate? Trisdešimt... trisdešimt dienų... Tiesiog... Suprantate, tai... tai... Visoje gamtoje taip nustatyta. Suprantate? Ne trisdešimt viena, trisdešimt ar dvidešimt aštuonios, ar kažkiek, tai lygiai trisdešimt dienų kiekvienais metais. Tai... pranašiškas kalendorius – lygiai 483 dienos.

Čia mes turime konkretų pranašystės įrodymą – 445 metais prieš buvo visiškai teisingai. Taigi, visa tai, kas buvo išpranašauta, kad įvyks tose septyniasdešimtyje savaitėse, tada neišsipildė, todėl tai yra palikta dabar, paskutiniuosiems dienoms.

94 Taigi, mano broliai sekmininkai, dabar mano broliai Jehovos liudytojai, ar jūs suvokiate... Ar jūs žinote, kur pasirodė šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai? Ar jūs žinote, kur pasirodė visi didingi Apreiškimo stebuklai? Žydų epochoje, ne mūsų. Ten nėra nieko aprašyto, tik bažnyčia, kuri ruošiasi ir išeina. Žinoma, su Dievo jėga mes galime padaryti... padaryti stebuklus ir žygdarbius; mes žinome tai. Bet tikrasis dalykas buvo štai čia, žydams. Aš turiu omenyje, tikra veikianti jėga, stebuklų darymas.

Šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai ten nepasirodo. Jie yra... Jie pasirodo ne 3-iajame skyriuje; jie yra tolimesnėse Rašto vietose. O dabar mes matome, kad visi šie dalykai turėjo įvykti šiuo laiku septyniasdešimtoje savaitėje, paskutinėje savaitėje. Taigi, jei jie jau turėjo šešiasdešimt devynias savaites ir išgyveno jas būtent taip, kaip Dievas pasakė, kad jie išgyvens, ir tai įvyko būtent taip, kaip Dievas pasakė, kad įvyks, tuomet yra dar viena žydams pažadėta savaitė. Dabar, broliai, tiesiog pasiruoškite. Suprantate, suprantate? Pasiklausykite kaip arti mes esame. Paskutinės savaitės septyni... septinti metai....

96 Taigi, ar visi iki šios vietos suprantate? Jei suprantate... Visi iki čia supranta, kad tai yra visiška tiesa; tai yra Biblija; tai yra pranašiški metai.

Taigi, mes priartėjome ir mes turime jas štai čia iki Mesijo atmetimo (Suprantate?), nuo... iki Mesijo atmetimo, paskutinė savaitė.

Taigi, aš noriu sustoti štai čia tik akimirksniui ir tai paaiškinti. Kad kai jie atmetė Mesiją, tai buvo tada, kai jie, žinoma, atmetė Jėzų kaip Gelbėtoją ir Jį nukryžiuvo. Jūs prisimenate, kas štai čia pasakyta Biblijoje: „Ir Jis bus nužudytas, bet ne dėl savęs, Mesijas, Kunigaikštis...“ Taigi, pagalvokite kaip tiksliai ta pranašystė išsipildė. Aš noriu, kad jūs giliai tai įsisąmonintumėte, kad jeigu ta pranašystė išsipildė tiksliai pagal datą, tiksliai pagal laiką, ir tiksliai taip, kaip buvo pasakyta, kad bus, šios kitos septynios... šios septynios likusios savaitės... vieni septyneri metai, tiksliau – septynios dienos, septyni metai, išsipildys tiksliai pagal Raštą.

99 Dabar nepamirškite, Jis buvo nužudytas: Mesijas. Žydai, Dievas nebeturėjo su jais reikalų. Jie nė kiek nepajudėjo toliau. Po to juos išsklaidė Romos imperija. Ir ar jūs pastebėjote mano schemeje čia... Aš noriu, kad jūs dabar tai suprastumėte, ir tai nupiešiu. Ar matote čia, kur aš turiu kryžių? Šioje vietoje jie atmetė. Tačiau laikas prasitęsė šiek tiek toliau ties tuo. Suprantate? Kodėl? Trisdešimt, keturiasdešimt, penkiasdešimt, šešiasdešimt, septyniasdešimt... po keturiasdešimties metų Titas, Romos karvedys sunaikino Izraelį – Jeruzalę ir išsklaidė žmones po visą pasaulį.

Suprantate, Titas po keturiasdešimties metų... Todėl faktiškai žydų laikas prasitęsė iki visiško... Dievas su jais neturėjo reikalų. Jis tik turėjo su jais reikalų, kol jie atmetė Kristų. Tuomet, kai jie nukryžiuo Kristų, jie sušuko: „Tegul Jo kraujas bus ant mūsų ir mūsų vaikų“. Ir nuo tada taip visada ir buvo. Bet prieš jiems būnant išsklaidytiems... Pasiklausykite. O, broli. Prieš jiems būnant išsklaidytiems po visą pasaulį, Dievui prireikė apie keturiasdešimt metų, kad sugriautų šventyklą ir išsklaidytų juos po visą pasaulį. Bet Dievas visiškai nustojo su jais turėti reikalus. Dievas visiškai nustojo su jais turėti reikalus. Jis pradėjo turėti reikalus su pagonimis. Jūs žinote tai, dabar suprantate tai? Taigi, čia bažnyčios perioduose mes pradėdame, pagonių laikas, Dievas – atsitraukęs nuo žydų.

101 Taigi, mano broli misionieriau, tai buvo žy... žy... žydams, brangus, mielas brolis kažkur čia, štai ką aš noriu, kad jūs suvoktumėte ir suprastumėte. Suprantate, Dievas nebeturėjo reikalų štai čia, nes Dievas visada turi reikalą su Izraeliu kaip su tauta. Mes visi tai žinome. Izraelis yra tauta. Pagonys yra žmonės. Ir Jis turėti išvesti žmones iš pagonių dėl Savo Vardo. Mes prieisime prie to po kelių minučių.

Bet dabar, šiuose septyniuose bažnyčios perioduose, kuriuos išnagrinėjome pagonių laike, nuo Kristaus nukryžiuavimo iki bažnyčios periodų pabaigos... Taigi, mes tai žinome... mes visą tai jau esame išnagrinėję. Taigi, mes prieiname prie vietos, kurioje galime atidengti... įsigilinti į Septynis Antspaudus, Septynis Dubenis, Septynis Trimitus, ir viską, ką tai kartu parodo, visi reikalai su žydais ir Dievo teismas žmonėms žemėje, ir likutis...

103 Nepamirškite, šiame didžiame persekiojimo laike, ten bus milijonai pagonių, kurie jame žus, ta atmesta nuotaka, tas... tas moters sėklos likutis, mieganti mergelė. Ji praeina būtent per tai. Tai... tai tiesiog taip aišku kaip šios septyniasdešimt savaitių, taip pat aišku. Ir jie per tai pereis. Todėl jeigu jūs nesate gavę Šventosios Dvasios, jums derėtų kaip galite greičiau prie To prieiti. Mes esame pabaigos laike.

Taigi, pastebėkite, septyni bažnyčios periodai... Taigi, mums nereikės jų nagrinėti, nes mes jau turime juos garsajuostėse; ir jie yra ruošiami knygos formatu ir panašiai... kad tai buvo laikas, kuris... Dievas niekada nepasakė, kad bus kažkiek dienų, kažkiek valandų, ar kažkiek metų; Jis niekada taip nebuvo pasakęs; Jis pasakė: „Kol pasibaigs pagonių epocha“. Kol... Sienos bus sutryptos, kol Dievas nebeturės reikalų su pagonimis.

105 Taigi, mes atrandame, kad šių periodų metu, buvo atėjusi Šventoji Dvasia ir po to Dievas... pačioje pradžioje pradėjo sakyti tada, kai Kristus buvo atmestas... Dievas Jonui tiksliai parodė, kas įvyks pagonių karaliavimo metu. Taigi, jūs neturite jokio riboto laiko kaip žydai, bet mes turime ženklą. Mes turime... mes turime kelrodį. Na, Dievas padarė su žydais būtent tai, ką Jis pasakė, kad padarys per tuos šešiasdešimt devynis metus... ar 483 metus, bet šešiasdešimt devynias savaites. Ir liko viena savaitė, viena savaitė yra dar paskirta.

Taigi, mes negalime to priskirti štai čia, nes tai pagonys, bažnyčia. Kas iš jūsų tai supranta? Taigi, tai yra Apreiškimas; pradėdant 1-uoju skyriumi iki 3-iojo, priveda mus prie Laodikėjos. Taigi, mes matome kaip ši visa bažnyčia, pats bažnytinis pasaulis... Dievas niekada neįtraukė nusidėjėlio ir tiesiog... nebent jis nori būti išgelbėtas. Bet bažnytinis pasaulis buvo

visas baltas; po to atėjo nikolaitai, kurie norėjo įkurti organizaciją. Į tai įsitraukė turintieji aukštus postus. Tai buvo Nikėjoje, Romoje, kai jie turėjo Nikėjos tarybą. Ir ką jie padarė? Jie suorganizavo bažnyčią, po to ji pradėjo persekioti Krikščionis. Po to kitame bažnyčios periode, ji beveik, krikščionybė buvo visiškai išsekinta kalbant apie Šventosios Dvasios krikštą.

107 Tačiau po to, kaip jūs žinote, kad aš sugrįžau ir įsigilinau į istoriją, „Nikėjos tėvai“ ir „Tėvai iki Nikėjos“, ir visą bažnyčios istoriją, ir į seniausius rankraščius, kuriuos galėjau surasti, ir kiekvienu iš jų, jums buvo įrodyta, kad bažnyčia, apie kurią kalbėjo Dievas, nebuvo ta susiorganizavusi katalikų bažnyčia ar jokia kita organizacija. Dievas kalbėjo apie... Ir visomis tomis didžiomis žvaigždėmis buvo vyrai, kurie mokė apie Šventosios Dvasios krikštą, krikštą Jėzaus Kristaus Vardu, ir Dievo Dvasios atėjimą, ir... ir kalbėjimą kalbomis, ir kalbų išaiškinimą, ir išgydymą, ir stebuklus, ir ženklus. Tai yra tai, ką Dievas paskyrė. Jis negali persigalvoti, pasakyti: „Na, toks yra Mano supratimas apie bažnyčią, apaštališką bažnyčią. Dabar Mano supratimu tai yra aukštus postus turinčiųjų bažnyčia“. Dievas nesikeičia. Tai tebėra Šventoji Dvasia.

Ir mes stebime ir pateikiame tai, tuomet, kai mes išvystame Dievo prigimtį ir ką Jis... ir pateikiame Jo Raštą, ir tada paimame... istoriją, kuri parodo, kad tai kuo tiksliausiai išsipildė, tiksliai pagal datą, pagal laiką, pagal viską, ką Dievas pasakė per Joną, kad išsipildys, tai įvyko toje pagonių epochoje.

109 Dabar mes atrandame save, be jokio abejonės šešėlio, Laodikėjos periode. Mes žinome, kad esame jame. Mes praėjome per Liuterio periodą; mes praėjome per Veslio periodą; dabar mes esame Laodikėjos periode, paskutiniame periode. Ir mes suvokiame, kad kiekviena iš tų bažnyčių turėjo pasiuntinį. Mes tai atrandame. Septynios žvaigždės Jo rankoje, kurios buvo Septynios Dvasios pasirodė Dievo priešakyje. Kiekviena turėjo pasiuntinį. Ir mes ateiname ir atrandame pagal Bibliją, kokia turėtų būti to pasiuntinio prigimtis, kokia turėjo būti to pasiuntinio prigimtis. Ir mes nurodėme žmogų iš istorijos, kuris turėjo tokią prigimtį. Ir po to, kai mes suradome tą žmogų istorijoje, kuris turėjo tą prigimtį, mes atradome, kad jis buvo to bažnyčios periodo pasiuntinys. Po to mes atradome kokią dvasią ir ką tas žmogus padarė. Ir mes atradome, kad jis buvo Šventąją Dvasią pripildytas šventasis, Šv. Irenėjus ir tie visi kiti, ir... ir Šv. Kolumba ir visi... visi tie... tie Dvasią pripildyti vyrai. Ir mes tai žinome pagal Raštą, kad tokia dvasia turėjo būti ant tokių vyrų tuo pačiu laiku. Štai taip, todėl tai negali būti neteisinga. Amen. Šlovė Dievui. Tai tiesiog...

110 Aš nežinau, broli. Tai paveikia mane labiausiai už viską (Suprantate?), nes tai yra Dievo Žodis kalbantis Pats už Save. Kai aš girdžiu Dievą kažką sakantį, aš sakau: „Amen“. Teisingai. Tai išsprendžia tai. Viskas baigta. Dievas taip pasakė. Tai... tai padaro taip. Na, Dievas pasakė, kad tai įvyks tokiu būdu ir mes suradome tai istorijoje, ir pagal Raštą. Mes perskaitėme iš šito bažnyčios periodo, kas jame bus padaryta, kas įvyks, koks tai buvo pasiuntinys skirtas tam bažnyčios periodui: „Lao... Laodikėjos bažnyčios angelui...“. „Tiatyru, Sardų bažnyčios angelui,“ – visiems šiems skirtingiems. Ir mes sugrįžome atgal istorijoje ir atradome tos bažnyčios pasiuntinį ir mes suradome, kas jis buvo. Todėl po to mes tai nupiešėme, užrašėme jų vardus iš apačios ir štai jie čia. Suprantate, mes žinome, kad tai tiksliai išsipildė.

111 Dabar... Ir mes žinome, kad Dievas buvo... visada buvo ir visada būdavo prieš susiorganizavusią religiją. Taip, pone. Jis pasakė: „Nikolaitai yra tie, kurių aš nekenčiu“. „Niko“ reiškia „užkariauti lankančiuosius bažnyčia“. Lankantieji – lankantieji yra bažnyčia, kūnas. „Niko“ reiškia „užkariauti, nugalėti“. Kitais žodžiais, padaryti šventą žmogų, kažką virš kitų. Mes visi esame vaikai; mes turime vieną Karalių; tai Dievas. Mes turime Vieną Šventąjį; ir tai yra Dievas. Amen. Ir Jis yra mūsų tarpe Šventosios Dvasios pavidale. Tai yra Šventasis.

Taigi, mes priėjome prie to, kad esame užtikrinti, kad eidami per... per žydų epochą mes turime tas šešiasdešimt devynias savaites tiksliai pagal istoriją, kalendorių, pagal pranašiškus Dievo metus – pervesdami pranašiško kalendoriaus istoriją iš Senojo Testamento į Naujajį ir parodydami, kad tai yra tiksliai taip pat. Suprantate? Taigi, mes paėmėme pagonių bažnyčia nuo pradžios iki paskutiniosios dienos ir mes žinome, kad gyvename paskutiniosiomis dienomis. Amen. Ar suprantate? Taigi, tuomet jeigu mes gyvename šioje paskutiniojoje dienoje, šio periodo pabaigoje, tuomet kokioje vietoje mes esame?

113 Atkreipkite dėmesį, štai čia atgal... Jūs matote štai šią liniją nupieštą čia gale, kur Dievas turėjo reikalų su žydais, arba niekada neturėjo reikalų su žydais, Jam tai užtruko ilgą laiką, kol jie... Jam tai užtruko keturiasdešimt metų, kad įvestų juos į tokią būseną, kurioje Jis būtų galėjęs juos išsklaidyti po visas tautas. Visur pagonių dienomis, Jis turėjo paruošti jų būseną, prieš galėdamas išpildyti Savo Žodį. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Visi, kurie suprantate, pasakykite: „Amen“. [Susirinkusieji atsako: „Amen“ – Red.] Aš noriu įsitikinti, kad jūs tai suprantate.

Taigi, kas atsitiko? Pažiūrėkite į šio paskutinio bažnyčios periodo viršų. Matote šį nedidelį pratęsimą? Pagonių dienos eina į pabaigą. Ir per paskutinius keturiasdešimt metų žydai sugrįžta į Jeruzalę, grįžta į tėvynę. Aleliuja. Matote, kur mes esame? Tai užtruko keturiasdešimt metų nuo Mesijo nužudymo iki Tito, kuris sunaikino šventyklą ir išsklaidė žydus. Tai buvo kiti keturiasdešimt metų, kurių metu Dievas sukietino širdį įvairių faraonų iš visur ir suvarė žydus atgal į jų tėvynę. Bet šiandien jie vėl yra savo tėvynėje, o bažnyčia yra pabaigoje. Amen. O, aš... aš tiesiog bandau skaityti. Aš negaliu.

115 Atkreipkite dėmesį. Žydai yra savo tėvynėje ir buvo sugrįžtantys... Jei paimsite „Pasaulinio karo nuosmukį“, antrą knygos tomą, kai generolas Alenbis po pirmojo pasaulinio karo nukrido į Jeruzalę ir paėmė ją į nelaisvę ir užėmė Jeruzalę, ir tie krikščionys vyrai marširavo Jeruzalėje nusiėmę kepures; o Alenbis pasidavė net neiššovęs ginklu ar... ar jie pasidavė Alenbiui, turkai. Ir nuo tada Dievas pradėjo kietinti Musolinio širdį, Hitlerio širdį, Stalino širdį, vyrų širdis visose šalyse nekenčiančių tų žydų.

Ir po to tie dideli paukščiai, kurie nusileido, vadinami „Rytų oro linijomis“ ar „Panamerikos oro linijos“, ar kas jie tokie bebuvo... Aš manau, kad tai buvo „TWA“. Tai buvo... žurnale „Gyvenimas“ [„Life“ anglų k. – Vert.], aš manau, kad tai buvo „Žvilgsnis“ [„Look“ anglų k. – Vert.] ar „Gyvenimas“; aš manau, kad tai buvo „Gyvenime“. Tiesiog paskutiniai trys ar keturi metai. Ir Dievas sugražino žydus atgal į jų tėvynę, kurioje jie nebuvo du tūkstančius metų, kol pagonys buvo ruošiami. O dabar pagonys išvijo Kristų iš bažnyčios pagal Apreiškimo 3-ią

skyrių. Jis net negali sugrįžti į Savo bažnyčią. Ten nebėra vietos, į kurią Jis galėtų sugrįžti. Jis yra atstumtas. Ir jau yra laikas paėmimui.

Visi atpirktieji iš čia... Šie maži taškeliai, štai tokie, tai šventųjų pakilimas prisikėlime. Suprantate, mes visi susitinkame kartu būtent čia. Biblijoje pasakyta: „Mes gyvieji ir pasilikusieji iki Viešpaties atėjimo nepralenksime arba nesutrukdysime užmigusiesiems“. Ištisai nuo čia iki čia ir čia...

118 Taigi, broliai sekmininkai, kaip jūs galite tai priskirti štai visur čia, Laodikėjos bažnyčios periodui? Jie... jie miega visuose šiuose perioduose, laukia. „Ir mes gyvieji (maža išlikusi grupė štai čia), pasilikusieji gyvieji iki Viešpaties atėjimo nepralenksime užmigusiųjų; nes Dievo trinitas nuskambės; ir mirusieji Kristuje prisikels pirmi; ir mes kartu su jais būsime pagauti debesyse (Amen.), su jais (štai čia mes, susitinkame štai čia) sutikti Viešpatį ore“. Amen, ir štai kur jūs esate. Kur mes esame? Štai čia. Kur Mesijas buvo nužudytas? Tiksliai ten, kur pasakė Žodis. Kur prasidės ta septyniasdešimta savaitė? Tiksliai po to, kai ši bažnyčia bus paimta. Tada Dievas sugrįžta pas žydus.

Nejaugi neprisimenate, kad vos tik bažnyčiai išėjus – bažnyčia išeina, tada įsigali žydai, ateina. Bet pirma, kitas dalykas pagal eiliškumą yra ne galinga tauta nacionaliniame prabudime tarp pagonių. Kitas dalykas pagal eiliškumą yra Dievo Karalystės atėjimas, Kristaus atėjimas.

120 Taigi, jeigu norėjote, mes galėtume sugrįžti prie Danieliaus 2-ojo skyriaus, 34-os ir 35-os eilutės. Ir kai Danieliui buvo parodytas... 2-asis skyrius, 34 ir 35... Kai Danieliui buvo parodytas regėjimas, kad jo tautos dienos buvo pasibaigusios tam tikram laikui ir jis pamatė pasirodančius pagonis, ir pamatė regėjimą apie šį didingą, didelį akmenį čia, ar tą didingą, didelį atvaizdą, turėjusį galvą iš aukso ir krūtinę iš sidabro (dabar sekite, tai sukietėja, iš sidabro į auksą), toliau, šlaunys iš geležies... ar šlaunys iš vario ir tada, geležinės kojos ir pėdos. Bet kojų pirštų... buvo dešimt kojų pirštų ir tie pirštai buvo geležis ir molis. Ir Jis pasakė: „Kadangi tu matei, kad geležis nesusimaišys su moliu, šios karalystės pasidalindamos nesusimaišys viena su kita, bet jos sumaišys kartu savo sėklas bandydami palaužti vienas kito jėgą.“ Suprantate?

121 Taigi, kas įvyko, aukso galva buvo Nebukadnecaras, ką jis išaiškino. Pasakė: „Ateis kitas karalius ir tavo atžvilgiu jis bus žemesnis,“ – tai buvo Darijus, Medų Persas, užėmė pagonių karalystę. Kiti atėję po Medų Persų buvo kas? Graikai, Aleksandras Didysis ir taip toliau; Graikai užvaldė karalystę. Po to, kas ją perėmė iš Graikų? Romėnai. Ir kas nuo tada visada valdė pagonių pasaulį? Romėnai, romėnai. Taigi, tai buvo geležis. Po to, atkreipkite dėmesį, Roma egzistuoja iki pabaigos, nes ji tęsiasi iki kojų pirštų galų. Ir jis pamatė purvą, molį ir (tai yra žmonės, tai iš ko mes esame sudaryti), ir geležį, Romos jėga, valdė kiekvieną iš tų tautų. Ir Roma turi jėgą kiekvienoje tautoje po dangumi.

123 Yra vienas žmogus pasaulyje galintis sustabdyti karą arba pradėti karą be... tik ištaręs vieną žodį. Tai yra popiežius. O kas, jei jis pasakytų: „Joks katalikas nepaims ginklo“. Tai viską nusprendžia, broli. Sakykite, ką tik norite. Didžiausia krikščioniškojo pasaulio dalis yra katalikai. Suprantate? Gerai.

Leiskite jam pasakyti vieną žodį, štai kas tai yra. Jie... tai kaip jie pasakė štai čia, kas... Mes įsigilinsime į tai vėliau. Kas gali kariauti su žvėrimi? Kas gali kalbėti kaip jis? Kas gali tai padaryti? „Tuomet padarykime žvėriui atvaizdą“. Tai yra bažnyčių konfederacija, padarykime atvaizdą kaip jis. Suprantate? Apjunkime denominacijas kartu, ką jie jau yra padarę. O, mes tiesiog esame pabaigoje. Tik tiek telikę, draugai. Mes esame čia, pabaigoje. Suprantate? „Padarykime atvaizdą žvėriui,“ – kažką kaip jis. Atvaizdas yra tai, kas atrodo kaip kažkas. Suprantate? Taigi, mes esame pabaigos laike.

125 Dabar atkreipkite dėmesį čia, į šio periodo pabaigą... Taigi, Danielius 2-ajame skyriuje ir 34-oje ir 35-oje eilutėje, jis labai atidžiai stebėjo šį atvaizdą. Ir jis stebėjo jį tol, kol Akmuo buvo iškirstas iš kalno ne rankomis ir jis nusirito žemyn ir smogė atvaizdai į kojas ir sulaužė tą... Ne... Jis nesmogė tada į galvą; smogė jam į kojas. Tai buvo pabaigos laikas, tie dešimt kojų pirštų.

Ar jūs pastebėjote kaip tiksliai čia prieš ponui Eizenhaueriui išeinant, paskutinis protestantas iš... iš... iš Amerikos... prezidentas, koks abejoju ar dar kada nors bus, bet... bet, kai... Tik kad parodyti... Tik kad žmonės atsibustų. Kai jis susitiko, ten buvo... Paskutiniame susitikime, kurį jie... jis susitiko su Rusija, ten buvo atstovaujamos penkios rytų komunistės šalys, penkios vakarų šalys. Ponas Chruščiovas buvo rytinių šalių galva; Ponas Eizenhaueris buvo vakarinių šalių galva. Ir Chruščiovas, kaip aš suprantu ir man buvo pasakyta, kad rusų kalboje „Chruščiovas“ reiškia „molis“, o „Eizenhaueris“ reiškia „geležis“, angliškai. Štai jūsų geležis ir molis nesusimaišys. Ir jis nusiavė savo batą ir trenkė juo per tribūną ir panašiai. Tai nesusimaišys. Bet tai yra šių imperijų dienomis, kai tas uolos Akmuo, kuris buvo iškirstas iš kalno ne rankomis, smogė atvaizdai į kojas.

Taigi... Iškirstas iš kalno... Tai privalėjo būti akmeninis kalnas. Jis buvo iškirstas iš akmeninio kalno. Dabar, ar jūs pastebėjote...

128 Taigi, broliai tarnautojai ir broliai, ir seserys visame pasaulyje, mano supratimu pirmoji Biblija, kuri buvo užrašyta, Dievas užrašė ją danguje, nes jie privalo pažiūrėti aukštyn ir pamatyti, kad ten yra... Dievas Danguje, kad Dievas yra virš jų. Ir jeigu jūs pastebėjote zodiake... Taigi, ar nei vienas iš jūsų nesate... Pasilikite būtent su šia Biblija čia. Suprantate? Bet... zodiakas, tai prasideda pirmuoju ženklų zodiake, kaip aš suprantu, kuris yra mergelė; paskutinis zodiako ženklas yra Liūtas. Tai pirmasis Kristaus atėjimas per mergelę; antrasis atėjimas tai Liūtas iš Judo giminės. Suprantate? Po to mes turime vėžio periodą, ir taip toliau zodiake.

Taigi, mes atrandame, kad buvo dar viena užrašyta [Biblija – Vert.], ar dar viena patalpinta; ir tai buvo piramidė. Ar pastebėjote piramidėse, kaip jos plačiai prasideda iš apačios kaip kalnas, sudaryta iš vientisų akmenų, kilo aukštyn iki pat viršūnės, bet viršūnė ant piramidės niekada nebuvo uždėta, ant didžiosios piramidės ten Egipte. Paimkite savo... Jei savo kišenėje turite dolerio kupiūrą, išsitraukite dolerio kupiūrą ir pažiūrėkite į ją, ir jūs ten surasite Amerikos antspaudą ant vienos pusės; o ant kitos pusės apačioje yra piramidė ir virš piramidės užbaigiamasis akmuo, bet tai yra didžioji, didelė akis, ir ji šios piramidės apačioje ji yra pavadinta: „Didysis antspaudas“. Kodėl didysis antspaudas nėra amerikos erelis? Tai yra Dievo antspaudas.

Prisiminate mes anksčiau giedojome trumpą giesmę:

*Visame kelyje
Į sielos tikruosius namus,
Yra Akis stebinti tave.
Kiekvieną žingsnį, kurį žengi,
Ši didi Akis nemiega,
Yra Akis stebinti tave.*

Teisingai. Jūs prisimenate, kai mes švęsdavome nedidelį... nedidelį jubiliejų, mes pasakydavome:

*Jeigu tu vogi ir sukčiauji, ir meluoji,
O bažnyčioje tu liudyji,
Yra Akis stebinti tave.*

130 Taigi, didis antspaudas. Dabar mes tai žinome... Aš to nesuprantu, piramidės išmatavimo, bet aš jums žmonėms pasakojau praėjusį... kažkuriame iš šių mokymų eigoje, kad jūs pamatytumėte, jog viskas eina išvien...

Taigi, piramidė pradėjo simbolizuoti bažnyčią, plačiai nuo apačios. Ir jai kylant arčiau viršaus, ji pradeda panašėti į... į piltuvo formą.

Dabar mes atrandame, ji pasiekia pačią aukščiausią dalį viršuje, bet jie niekada jos neužbaigė. Kodėl? Kodėl? Man įdomu kodėl. Nes Biblijoje pasakyta, kad Pagrindinis Akmuo buvo atmestas. Jie atmetė.

133 Dabar sekite, bažnyčios periodas... Dabar įdėmiai klausykite. Nepraleiskite šito. Bažnyčios periodas prasidėjo nuo reformacijos pradžios, Liuteris, seniai tais laikais, kai pamatiniai akmenys buvo padėti, o tai buvo apaštalų mokymas. Po to mes atrandame, laikams besitęsiant iš vieno periodo į kitą, bažnyčia perėjo į mažumą, visada, kol ji perėjo per... Liuteris pamokslavo išteisinimą. Po to su jumis turėjo būti... išpažintumėte esąs Krikščionis, jie jus nužudytų – kankinio mirtis, kankiniai.

Taigi, mes atrandame Veslio dienomis, jūs būtumėte šventasis besiritinėjatis ant grindų, jei tada būtumėte išpažinęs Kristų – tas naujas būdas. Žmonės išeidavo štai čia, kai Veslis čia atvyko ir Asburis, jie turėjo čia susirinkimus Amerikoje (skaitykite savo istoriją), jie turėjo juos mokyklų pastatuose; jų bažnyčios jų nepriimdavo. Ir galiausiai jie pasiekė tokią vietą, kad Šventoji Dvasia ant jų nužengdavo, o jie parpulldavo ant grindų. Ir jie ap liedavo juos vandeniui, vėdindavo juos vėduoklėmis, galvojo, kad jie buvo nualpę. Ir aš esu pats buvęs būtent jų susirinkimuose per savo penkiasdešimt metų. Ir aš esu matęs kaip jie nukrisdavo būdami Šventosios Dvasios jėgoje, štai taip ir jie šliūkštelėdavo vandeniui jiems į veidus ir ko tik nedarydavo. Senieji, laisvieji metodistai prieš daug metų. Tai buvo persekiojimas.

135 Taigi, po to, kai praėjo tas periodas, Veslio periodas, prasidėjo sekmininkiškas periodas su Šventosios Dvasios krikštu. Suprantate, jūs formavotės viso laiko metu. Dabar prisiminkite, to Užbaigiamąjo akmens ant jos dar nebuvo, kodėl? Jie formavo bažnyčią būtent taip... ar piramidę pagal formą, kad atitiktų užbaigiamąjį akmenį, bet užbaigiamasis akmuo niekada nepasirodė. O, jūs matote kur link suku, ar ne?

Taigi, tarnavimas nuo Liuterio iki Sekminių pabaigos toje nedidelėje mažumoje štai čia... Dėl šios priežasties šiame periode, čia kalendoriuje, šviesos beveik nebelieka... schemeje. Tai sekmininkiškas periodas, sekmininkikas, ne... ne sekmininkiškų denominacijų, nes jie pasielgė lygiai taip pat kaip laodikiečiai (jie yra laodikiečiai) – jie padarė kaip nikolaitai: organizavosi. Bet tikroji bažnyčia visame pasaulyje taip susiformavo, kad jų tarpe pasirodė tarnavimas, lygiai toks pats kaip Jėzaus Kristaus tarnavimas. Taigi, ką jie turi? Jie tai turi tokioje padėtyje. Dabar, kas bus po to? Šitas atmestas Akmuo piramidei, iškirstas iš kalno kaip? Ne rankomis. Dievas Jį atsiuntė. Ar suprantate tai? Atmestasis, atmestas Akmuo yra galva... galva, Užbaigiamasis Akmuo. Ir būtent Tas, kurį jie atmetė per šį pagonių laikotarpį, yra Kristus. O Kristus nebuvo iškirstas ir čia pastatytas kaip vietininkas, arba Dievo Sūnus, Arba kažkoks didis, aukštą postą bažnyčioje turintis žmogus. Jis yra Šventoji Dvasia. Ir piramidės viršūnė bus Kristaus atėjimas. Ar suprantate tai?

137 Taigi, nes jie yra susiformavę... Matote, iš kur aš paėmiau šią formą čia kaip piramidę? Šventųjų pakilimas sudarys maršą į šlovę. Ar dabar tai suprantate? Kristus Užbaigiamasis Akmuo, atmestas Akmuo, viską matanti Akis, ateinantis tiksliai taip, kaip pasakyta Biblijoje... Ir Danielius pasakė, kad jis stebėjo pagonių epochą, kol Akmuo atsiskyrė nuo kalno, kuris nebuvo iškirstas rankomis. Jie niekada nebuvo uždėję užbaigiamojo akmens ant tos piramidės. Jis nebuvo iškirstas žmogaus rankomis. Tai Dievo rankos, kurios iškirto Akmenį. Ar jūs suprantate tai? Ir ką tai padarė? Jis trenkėsi atvaizdui tiesiai į kojas ir sudaužė jį į gabalėlius, sutrynė į dulkes. Aleliuja. Kas įvyko tuo metu, to Akmens pasirodymo? Aukštyn pakilo bažnyčia, į šlovę paėmime, nes tai užbaigė pagonių epochą. Dievas ją užbaigė, to Akmens pasirodymas.

138 Čia anksčiau buvo tokie žmonės, kurie ateidavo į bažnyčią, neaukštas vyras ir jo žmona. Jie paimdavo Bibliją ir pasidėdavo ją kažkur ir jie eidavo savo keliu giedodami:

*O, aš laukiu to Akmens,
Kuris ritosi Babilone,
Ritosi Babilone.*

Vaikščiojo to laukdami, giedojo:

*Laukiu to Akmens,
Kuris pasirodė risdamasis Babilone.*

Štai Jis. Kristus yra tas Akmuo. Jis nebuvo gimęs iš žmogaus, Jis buvo gimęs iš Dievo. Jis ateina pas bažnyčią, kuri atgimė iš naujo per Dievo Dvasią, nes to Užbaigiamojo Akmens jėga veikia visoje bažnyčioje kaip magnetas.

140 Aš prisimenu kaip buvau čia, stebėjau toje gamykloje, tuo metu, kur jie valcavo įvairiausius dalykus ir visos tos metalo drožlės ten išsibarsčiusios, ir jie jas iššlavė į lauką. Tas didelis akmuo priartėjo ir jas pakėlė – tas didelis magneto akmuo ir pritraukė jas visas į viršų, nes jos prie jo prisitraukė. Mes turime „prisimagnetinti“ prie to Užbaigiamojo Akmens. Tas Užbaigiamasis Akmuo yra Šventoji Dvasia: Kristus. Ir kiekvienas iš mūsų, kuris turi tą Šventosios Dvasios trauką, kai tas Akmuo smogs tam atvaizdui, bažnyčia bėgs prie Jo. Atgal į šlovę Ji bus paimta aukštyn su paimtais šventaisiais, kai Ji praeis per tą dieną.

141 Dabar pažvelkite čia. Mes atrandame, kad žydai dabar per maždaug keturiasdešimt metų sugrįžta atgal, maždaug tiek laiko truko jų išvarymas prieš šventyklos sugriovimą. Tai užtruko apie keturiasdešimt metų, kad sugrįžti, kol jie duos nurodymus atstatyti kitą šventyklą. Suprantate, mes esame pačioje kelio pabaigoje. Na, jei pagonyš...

Taigi, paimkime... Mes matome bažnyčią, Akmens pasirodymą. Paimkime paskutinį periodą. Mes išnagrinėjome ir pamatėme kaip... Aš manau, kad apie tai turiu čia užrašų. Pažiūrėkime, tik minutėlei. Ir kunigaikštis, kuris turi ateiti, kuris yra antikristas, sudarys sandorą su žydais ir... Danieliaus 7... ar... ar 9:27. Ir savaitės viduryje, trys ir viena metų pusė, žvėris sudarys sandorą... Aš... aš norėsiu prie to priėti šiek tiek vėliau. Ta sandora, mes norime... Aš noriu pradėti dabar štai čia.

143 Kiekvienas iš šių pagonių periodų yra neklystamai patvirtintas jų pasiuntiniu, žinia ir tuo, kas turės įvykti. Šis periodas čia buvo šlovingas periodas. Kitame periode pasakyta, kad ten bus doktrina vadinama... ar pasirodys tai, kas yra vadinama „nikolaitų posakiais“. Po to tai pereis į doktriną. Po to tai pereis į santuoką... nikolaitų bažnyčią ir šventųjų persekiojimą. Būtent taip viskas ir įvyko. Mes priartėjame prie kito, pasirodo tik truputis šviesos. „Tu turi mažai stiprybės ir tu turi vardą... gyveni, bet esi miręs. Sustiprink tai, ką jau turi, kad Aš neateičiau ir nepašalinčiau žvakidės.“

144 Ta pačia kryptimi atėjo Veslis, po to, savo periode. Mes tiksliai suprantame, koks Veslio periodas... Kaip jis buvo vadinamas? Filadelfijos, didingiausias periodas... meilės periodas, kurį apskritai esame turėję, Filadelfijos periodas. Buvo būtent... Džono Veslio laiku... Kai jis išėjo, atėjo Sekminės, ir tai buvo drungna. Po to mes sugrįžtame ir atrandame kokia Žinia turės sugrįžti sekmininkams pabaigoje... Ir nepamirškite, kiekvienas ateidavo periodo pabaigoje. Šventasis Paulius atėjo pabaigoje; kiti iš jų atėjo pabaigoje, Šventasis Irenėjus ir visi likusieji iš jų. Vieno periodas persikeldavo į kito, perdengdavo ir jis tai paimdavo ir eidavo toliau į kitą periodą su tuo. Suprantate?

145 Taigi, mes atrandame šiame periode... Yra žvaigždės; mes turime tai čia. Mes turime žvaigždę pasiuntinį; mes turime asmenį... žinią, kuri skelbiama periodui, žmonėms, kurie ją atmes, žmonės, kurie ją priims. Ir šio periodo pasiuntinys turėjo ateiti Elijo jėgoje. Teisingai. Ir jis turėjo atstatyti vaikų tikėjimą atgal į tėvus, atvesti sekmininkų likutį, kuris buvo paliktas, į tikrą apaštalinį tikėjimą.

Taigi, tikras apaštalinis tikėjimas, jeigu jūs tai perskaitysite Apaštalų Darbų Knygoje, jūs atrasite, kad ten niekada nebuvo nei karto, kad žmogus būtų apskritai pakrikštytas vardan Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios. Ten niekada nei vienas iš jų nebuvo apšlakstytas. Ten nebuvo jokių tokių dalykų, kuriuos mes turime šiandien esant pas vadinamus sekmininkus, to kas būtų buvę anuomet. Jie turėjo tikrus pasireiškimus ir Dievo Dvasią jų tarpe, kuri buvo neklystantis Dievo Sūnus dirbantis su jais. Šis asmuo, kuris turėjo pasirodyti – ši Žinia, tiksliau, kuri turėjo ateiti, turėjo būti kaip Elisas. Elisas turėjo ateiti tris kartus. Dabar jūs pasakysite: „Tas Jonas krikštytojas buvo tas žmogus“. Jeigu pastebėsite, Jėzus pasakė, kad tai buvo... Jonas Krikštytojas buvo Malachijo 3 pasiuntinys, ne Malachijo 4. „Štai aš siųsiu

savo pasiuntinį, ir jis paruoš kelią pirma manęs...“ Aš manau, Mato 11:6. Būtent ten toje vietoje jūs tai surasite, Mato 11-ame skyriuje.

147 Taigi, bet paskutiniuosiomis dienomis ten, žmonių tarpe turi ateiti Elijo Dvasia ir jis turės padaryti tą patį, ką jie padarė anuomet. Jo prigimtis bus tokia pati, bažnyčios prigimtis; as... asmens prigimtis bus lygiai tokia pati. O ta skelbiama Žinia stengsis... Jis bus žmonių nekenčiamas. Jis neapkės moterų: užsispyrusių, blogųjų; jam patiks tyrlaukiai; nepastovios nuotaikos, visada prislėgtas žmogus koks Elijas buvo ir koks buvo Jonas. Ir mes matėme kaip visa tai išsipildė. Jeigu mes jau turėjome Žinią, mes matome atmetą Kristų. Jis turėtų priklausyti vienai iš šitų organizacijų arba jūs į jas nepatektumėte. Todėl Jis yra... Jis yra išvartytas lauk. Suprantate? Kristus negali veikti jų tarpe.

„Kas tu toks?“

„Krikščionis“.

„Kokiai denominacijai tu priklausai?“

„Nepriklausau jokiai“.

„Mes negalime tavęs priimti“. Suprantate? Jis yra atmetas, Kristus yra atmetamas. Taip Elijas buvo atmetas ir taip Jonas buvo atmetas. Bet ką... Ar tai sužeidė juos? Ar tai pakenkė jų žiniai? Jie pasakė: „O, jūs kietasprandžiai“. Jie išliejo tai ant jų. Jie nebandė savęs suvaržyti. Jie ėjo tiesiai į priekį. Ir Dievo Žinia eis į priekį nepaisant to, ką kas nors pasakys (Suprantate?) iki sunaikinimo ir kai... tai, kas paskirta bus išlieta; ir mes esame pabaigoje.

149 Taigi, mes dabar atrandame save keturiasdešimtyje sugrįžimo metų, nuo Pirmojo Pasaulinio karo, o žydai yra sugrįžę į savo šalį. Dievas niekada neturėjo reikalų su Izraeliu, kol ji [Izraelio tauta – Vert.] nebuvo savo šalyje.

Dabar, jūs prisimenate sugrįžtančius žydus, tie žydai iš kitų šalių ir žurnalas „Žvilgsnis“ apie tai parašė straipsnį. Aš perskaičiau ištrauką iš vieno laikraščio, kažkokio žurnalo apie religiją, kad kai jie... tie lėktuvai nusileido ten surinkti tų žydų pačiame Irane... Aš nežinau, kur visi jie buvo, tiesiog išbarstyti... Taigi, jie yra tikrieji žydai, tie, kurie niekada neturėjo galimybės. Taigi, broli, štai tavo šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai. Kai mes prieisime prie Apreiškimo 11, jūs juos pamatysite. Jis pasakė: „Ten yra dvylika giminių iš Gado, dvylika giminių iš Ašero, dvylika giminių iš Rubeno, dvylika giminių...“. Ir kur jie visi stovėjo? Ant Sinajaus Kalno, vėl savo tėvynėje. Jie buvo ten. Jie buvo tie, kurie nebuvo šioje „Vol Stryto“ [„Wall Street“ angl. k. – Vert.] sukčių grupėje. Ne, pone. Tai buvo tikrieji žydai. Ir kai tas senas rabinas ten atsistojo ir pamatė tą nusileidžiantį lėktuvą... Tie žydai (jūs perskaitykite tai žurnale), jie vis dar ardavo su mediniais plūgais. Ir kai jie pamatė tą, ten nusileidusį daiktą, jie nepradėjo šiaip sau vaikščioti. Tas senas rabinas atsistojo ten ir tarė: „Prisiminkite, ką pasakė mūsų pranašas. Kai mes grįšime į savo tėvynę, mus parneš ant erelio sparnų“.

Tautos skyla.

Izraelis bunda.

Ženkla, kuriuos išpranašavo pranašai...

Mes įžengiame – ketiname tuojau paliesti jų septintąją savaitę.

152 Aš prisimenu save stovintį ten, kai brolis Pefrusas nusiuntė tuos mažus Testamentus ir jie perskaitė juos. Jie pasakė: „Na, jei šitas yra Mesijas, tegul Jis... leiskite mums pamatyti kaip Jis parodys pranašo ženklą, jeigu Jis nėra miręs, Jis yra gyvas“. Jie pasakė: „Jis vėl prisikėlė; Jis gyvena Savo bažnyčioje; leiskite mums pamatyti kaip Jis parodo pranašo ženklą ir mes Juo patikėsime“. Žydai visada tuo tiki. Jie žino, kad Mesijas turėjo būti Pranašas.

Ir kai aš atsistojau ten tolumoje pas brolių Arganbraitą tą dieną, toje vietoje su žydais, kur jie ten stovėjo, pasakė: „Tiesiog atvyk pas mus, mūsų tautą.“

Aš pasakiau: „Žinoma, aš su mielu noru atvyksiu“. Tiesiog paskubėjęs priėmiau sprendimą. Ir aš nuvykau į Kairą, Egiptę. Kažkurį vakarą, kai aš pamačiau tą nusileidžiantį lėktuvą Kaire, tai sukėlė man prisiminimą. Taigi, kai mes ten nuvykome aš turėjau savo bilietą vykimui į Izraelį, jie turėjo mane pasitikti. Aš pasakiau: „Eikite, surinkite keletą tūkstančių vadovų. Surinkite juos kur nors lygumoje, išsiaiškinkime ar Jis vis dar yra Pranašas ar ne. (Amen.) Na, pažiūrėkime, ką Jis padarys“. O, tai tiesiog buvo jų rankoje. Jie to norėjo. Jeigu jie galėtų tai pamatyti, jie tuo patikėtų.

156 Todėl, ką aš padariau? Nusileidau ten Kaire ir ketinau vykti ten, jau turėjau savo bilietą, liko apie dvidešimt minučių iki paskelbimo apie įlaipinimą. Kažkas pasakė: „Ne dabar. Pagonių neteisybių taurė dar nėra pilna. Amoritai dar neišsipildė. Laikykis nuo ten atokiai“. Aš pagalvojau, kad galbūt aš pats tai įsivaizdavau, ir aš išėjau laukan už angaro ir pasimeldžiau. Pasakė: „Dabar laikykis nuo to atokiai“. Tada aš įsigyjau bilietą ir nuvykau kažkur kitur. Aš nenuvykau, nes valanda dar nėra atėjusi.

Taigi, koku laiku Dievas ketina leisti tiems žydams... pradės vėl jais užsiimti, aš negaliu jums pasakyti. Aš nežinau. Niekas šito nežino. Bet pasiklausykite. Jeigu Izraelis jau yra savo tėvynėje, tai jau... Visi akmenys yra surinkti, ir drėkinimas, vandenys, ir viskas, ką Dievas pažadėjo, jie surado šulinius ir kita, ir dideles atviras sroves. Tai... tai pati gražiausia vieta, kurią jums apskritai yra tekę pamatyti. Jie turi ten pastatytą miestą. Jie turi drėkinimą. Jie turi ten pasaulyje pačią geriausią žemę. Ir mes atrandame, kad pačioje Negyvojoje Jūroje yra tiek daug mineralų, pakankamai, kad įsigyti visą pasaulį. Suprantate?

158 Viskas atiteko tiesiai į jų rankas. Kaip jie tai padarė? Nes Hitlerio širdis buvo sukietinta; Musolinio širdis buvo sukietinta. Lygiai kaip faraono širdis buvo sukietinta ir suvarė juos atgal į tėvynę. Ir keturiasdešimt metų jie keliavo atgal į tą šalį. Taigi, jie ten sėdėjo laukdami.

Pagonių bažnyčia yra Laodikėjos... Laodikėjos periodo pabaigoje. Jeigu žydai yra savo tėvynėje, jau ten, o pagonių atsimetimas jau įvykęs ir mes turime tokį prezidentą, kokį turime, mes turime šalį, kuri yra taip suskilusi, kokią turime, mes turime angaruose kabančias atomines bombas, mes turime bažnyčią, kuri yra drungna, mes turime žmonių bažnyčią, kurie susibūrė patys, mes turime tarnystę, kuri atitinka Jėzaus Kristaus tarnystės pavyzdį, kad pastebėti Akmenį, kai Jis pasirodys, kas dar turi įvykti? Tai gali įvykti bet kurią minutę? Daugiau nėra nieko kito likę. Mes esame pabaigos laike. O, šlovė. Aš nežinau ar aš sugebėsiu įsigilinti į tą jubiliejų, ar ne, bet aš tik noriu... noriu jums vistiek paminėti dalį apie tai.

160 Pasiklauskite. Ar jūs... Kas iš jūsų galite dabar suprasti? Ar jūs matote, kur Raštas įrodo, kad septyniasdešimt savaitių buvo keturiasdešimt devyni metai? Ar matote, kur šešiasdešimt dvi savaitės buvo 434 metai? Ar jūs matote, kur... šešiasdešimt devynios savaitės tada buvo... buvo... buvo... Kas tai buvo? Aštuoni šimtai ir... 483 metai... 483 metai iki šito laiko... Jūs matote, kur Kunigaikštis buvo nužudytas. Suprantate, tai užtruko keturiasdešimt metų tiems žydams galiausiai sugrįžti į vietą, apie kurią Dievas pasakė... Pažiūrėkite štai čia, prie ko priėjo pagonių epocha per viską, per ką mes pasakėme, kad praeis (kur... ne mes pasakėme, kad praeis, kas Biblijoje pasakyta, kad praeis...), kas Biblijoje pasakyta, kad ji praeis, ateis iki pat šio paskutinio periodo ir per keturiasdešimt metų tie žydai sugrįžo į štai čia, ruošiasi, kad Dievas padarytų tiksliai tai, ką Jis padarė čia. Jie išėjo tuo keliu ir jie sugrįžo tuo keliu. Ir Izraelis yra sugrįžęs į savo tėvynę.

162 Taigi, kada Dievas ketina pradėti jų paskutinę savaitę? Kada? Tai gali būti šiandien. Tai gali būti prieš saulei šį vakarą nusileidžiant. Dievas tai paskelbs. Kada tai bus, aš nežinau. Aš norėčiau žinoti. Bet aš dabar čia kažką pasakysiu, kas... dabar už... už kelių minučių; ir aš nežinau ar jūs tuo patikėsite, ar ne. Bet aš... aš vistiek turiu tai pasakyti, aš tikiu.

Mes esame tėvynėje. Žydai yra tėvynėje. Mes esame periodo pabaigoje, pasiruošę paėmimui. Paėmimas ateina; bažnyčia pakyla aukštyne; mes esame pagaunami susitikti su Juo ore. Mes visi tai žinome. Akmuo, kuris buvo iškirstas iš kalno yra pasiruošęs ateiti bet kuriuo laiku. Ir kai Tai ateis, ką Tai padarys? Tai užbaigia pagonių epochą. Viskas baigta ir Dievas visiškai nebeturi su jais reikalų. „Nešvarusis toliau tebūna nešvarus; šventasis toliau tebūna šventas“. Suprantate? Ką Jis tada daro? Jis paima Savo bažnyčią, pripildytą Šventąja Dvasia.

Kas yra nešvarusis? Tai yra mieganti mergelė ir tie, kurie ateina teismui, štai čia (mes pažymėsime tai kitame plane, kai pratęsime šį), kur ji pakyla prie baltojo teismo sosto ir turi būti teisiama atpirktųjų. Paulius mums pasakė neiti į teismą dėl reikalo, nes šventieji teis žemę. Teisingai. Mes esame pabaigos laike, žinoma. Taigi, gerai.

165 Ir šios savaitės viduryje... Taigi, čia yra septyniasdešimt... Taigi, jei šios tiksliai buvo septyni metai, kiekviena iš savaitių, ir mes jau turėjome šešiasdešimt devynias savaites, po to mes turime pagonių epochą ir mes žinome, kad mes esame pagonių epochos pabaigoje, po to yra likusi dar viena savaitė žydams. Ar tai tiesa? Ir tai yra lygiai septyni metai. Jeigu tai buvo septyni metai, tai yra septyni metai, nes Jis pasakė: „Yra septyniasdešimt savaitių skirtų tavo tautai“. Taip mes žinome, kad turime septynis metus žydams. Ar tai tiesa? Dabar, pažvelkite į tai. Jeigu kyla klausimas, aš noriu tai žinoti. Suprantate?

Taigi... Ir savaitės viduryje, šios žydiškos savaitės viduryje (Suprantate?), tai yra trys su puse metų... metų... antikristas, kunigaikštis, kunigaikštis, kuris turi ateiti... Ir nepamirškite, jis ateina iš Romos. Kunigaikštis, kuris turi ateiti (Kas jis yra? Popiežius, kunigaikštis žmonių tarpe.) kuris turi ateiti... Iškilis faraonas, kuris nepažįsta Juozapo.

167 Dabar jūs, protestantai, sakote: „Na, dabar štai kas tai yra“. Bet palūkėkite minutėlę. Mes atrandame, kad protestantai turi organizaciją ir sudaro bažnyčių konfederaciją –

atvaizdą žvėriui ir eina tiesiogiai su jais išvien. Ir mes čia atrandame, kad žydai yra pakviesti į šią konfederaciją. Taip, pone. Ir jie sutinka. Ir Biblijoje pasakyta, kad jie tai padarė.

Ir jis sudaro su jais sandorą ir septyniasdešimtos savaitės viduryje jis nutraukia... antikristas nutraukia savo sandorą su žydais: „...tavo tauta“. Kodėl? Taigi, kai skaitote Apreiškimo 11, kad: „Aš siūsiu...“ (Tai 11; jūs artėjate prie 19 dabar.) Jis pasiūsiu du Savo pranašus ir tuo laiku jie pranašaus. Ir tada jie supyks ant tų pranašų ir faktiškai juos nužudys. Ar tai tiesa? Ir jų negyvi kūnai gulės dvasinėje gatvėje vadinamoje Sodoma ir Gomora, kur buvo nukryžiuotas mūsų Viešpats: Jeruzalėje. Ar tai tiesa? Ir jie gulės ten tris dienas ir naktis. Ir po trijų dienų ir naktų gyvybės dvasia įeis į juos ir jie bus prikelti ir išeis į šlovę. Ir dešimta to miesto dalis tuo metu puolė. Ar tai tiesa? Suprantate? Kas tai? Šių paskutinių septyniasdešimtų metų viduryje.

169 Kai bažnyčia pakyla aukštyn, tada konfederacija, mieganti mergelė: metodistai, baptistai, presbiterijonai, drungnieji sekmininkai, visi jie kartu buvo konfederacijoje, kurioje jie jau turėjo savo didžiąją santvarką... Ir kai jie tai padaro, jie sudarys sandorą, kuri... Taigi, šis naujas popiežius, kurį mes dabar turime, nori juos visus surinkti. Nejaugi nematote kaip tai dabar susirenka su kaupu? Ketina pasakyti kalbą apie tai ir juos visus surinkti – pirmą kartą per šimtų ir šimtų, ir šimtų metų, per tūkstantį metų ar du, apskritai pirmą kartą tai padarys. Bet dabar, jis turi surinkti juos kartu ir sudaryti konfederaciją, ir ten žydai tai priims. O, šlovė, aleliuja. Tebūna garbė mūsų Dievui, Kuris gyvena per amžius ir amžius. Štai taip. Taigi, broli, tai taip paprasta kaip paprasta... Mažas vaikas galėtų tai suprasti. Konfederacija surinks žydus ir protestantus, ir katalikus kartu. Ir nepamirškite...

170 Ką padarys šie du pranašai, kai jie ateis? Šis žvėris, šis kunigaikštis, kuris išsklaidys šventųjų žmonių jėgą, ką jis padarys? Jis nutrauks savo sandorą su jais po trijų su puse metų. Jis išvays juos. Taigi, žmonės galvoja, kad tai komunizmas. Taip yra tik todėl, nes jūs... Dievo Dvasia dar nėra pradėjusi su jumis darbo. Tai nėra komunizmas; tai yra religija. Biblijoje pasakyta, kad tai bus taip arti, kad tai suvedžiotų pačius išrinktuosius, jei būtų įmanoma. Jėzus taip pasakė. Suprantate, mes esame paskutinėje.

171 Taigi, šie du pranašai, ką jie padarys? Tai Mozė ir Elijas. Jie pasirodys veiksmo scenoje. Jie pasakys šitiems žydams apie jų klaidą. Ir iš tos žydiškos grupės, kuri dabar yra ten, kad būtų šimtu keturiasdešimt keturiais tūkstančiais, Dievas pašauks per šiuos pranašus... Kas tai? Elijo Dvasia nuo šios pagonių bažnyčios tiesiog pratęs toliau, pereis į tą žydų bažnyčią, eis tiesiai į vidų ir pašauks Mozę su savimi. Aleliuja. Ar jūs suprantate tai? Ir jis pamokslaus tą pačią Sekminių žinią tiems žydams, kurie atmetė Mesiją. Amen. Ar jūs suprantate tai? Tai bus ta pati sekmininkiška žinia, kurią šie žydai pamokslaus būtent jiems. Ir jie nekės tų žydų taip stipriai, kad jie juos nužudys. Ir jie buvo nekenčiami visų tautų ir savaitės viduryje... Nes jie prikėlė didžius, galingus šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius... Jie turėjo Šventąją Dvasią ir, broli, tu kalbi apie stebuklą darymą... jie darė juos. Jie sustabdė dangus ir jų pranašystės dienomis nelijo, ištiko žemę rykštėmis taip dažnai, kiek jie norėjo. Jie užtraukė rykštes ir visa kita. Jie kaip reikiant apsunkins tiems romėnams gyvenimą. Tačiau galiausiai jie bus nužudyti. Mūsų Dievas yra bausis Dievas, kai Jis yra piktas. Bet nepamirškite, tai pasibaigia septyniasdešimtoje savaitėje, o bažnyčia yra šlovėje. Amen. Vestuvių vakarienė tęsiasi. Taip.

Taigi, atkreipkite dėmesį. Štai kur mes matome ją sugrižtančią į tūkstantmečio šventyklą štai čia, žydų epochos pabaigoje... pateptoji. Čia Jis pasirodo jodamas ant balto žirgo; jie sekė Jį ant baltų žirgų (žirgas – galia), apsirengę baltai, krauju... ar rūbais pamirkytais kraujuje, ant Jo užrašyta: „Dievo Žodis“. Jis ateina, didis Užkariautojas (Taip, pone), kad įkurtų Tūkstantmetį – įžengtų į šventyklą. Šlovė. Ten Jis susitinka su tais šimtu keturiasdešimt keturiais tūkstančiais.

173 Taigi, po to septyniasdešimtos savaitės čia... septyniasdešimtos savaitės... Tai tęsiasi šios septyniasdešimtos savaitės metu. Ir trijų... jų viduryje, jis tai nutraukia, nes jis nužudo tuos du sekmininkiškus pranašus (Taip, pone.), kurie ištinka žemę. Ir žmogau, Jis prakeikia tą bažnyčią ir Jis sudegina ją ugnimi. Ir, na, ji... Mes atrandame, kad net jūreiviai stovėję iki galo juokėsi: „Tas didis nemirtingas Romos miestas, jis priėjo galą per vieną valandą“. Jis buvo susprogdintas į šipulius. Dievas žino, kaip reikia daryti dalykus. Ir vienas iš angelų pasižiūrėjo ir : „Na, kiekvieno Kristaus kankinio kraujas buvo rastas joje,“ – nes ji apgaudinėjo, išėjo ten ir susiorganizavo, ir darė visus tuos kitus dalykus, ir užteršė bažnyčią, ir įvedė tuos dalykus ten, ir nukankino būtent tuos, kurie bandė apsisaugoti nuo to ir bandė juos išvesti. Šlovė. O, aš... aš nežinau. Aš... aš... aš jaučiuosi taip, kad galėčiau tęsti toliau. Suprantate?

174 Ar jūs džiaugiatės saulės šviesa, vaikščiojimu saulės šviesoje. Kur mes esame, broli? Paskutinėje valandoje. Tai gali įvykti bet kuriuo laiku. Ir mes esame čia. Žinia buvo paskelbta vėlyvajai bažnyčiai; bažnyčia atmetė savo Kristų. Žydai yra savo tėvynėje laiko trukmę ir laiko tarpą, keturiasdešimt metų. Naujasis miestas yra pastatytas. Ko jie laukia? Ateinančio Mesijo. Kada tai bus? Aš nežinau. Kai tas Akmuo smogs šitam atvaizdai čia, Jos nebebus. Tuomet viskas baigta.

Dabar, atkreipkite dėmesį štai čia. Savaitės viduryje, trys su puse dienos – trys su puse metų, tiksliau, jis nutraukia sandorą ir sustabdys auką ir aukojimą, kurį jie jau bus paruošę... Nes jie iš karto atsigręš ir pasakys: „Dabar pažiūrėkite, jūs visos esate bažnyčios; jūs galite būti įtrauktos į šitą žvėries atvaizdą. Mes turėsime draugiją. Mes pašalinsime komunizmą. Mes tiesiog galutinai sunaikinsime komunizmą“. Suprantate? O jie negali to padaryti, suprantate? Ir jie tai padarys.

Tačiau dabar sekite. Ir paruoš... ir paruoš šią... kasdienį garbinimą – mieste bus gražintas aukojimas, kai šventykla bus atstatyta. Ir šitas kunigaikštis, kuris turi ateiti šios savaitės viduryje nutrauks savo sandorą ir nutrauks šį aukojimą kaip ir sakiau, jis išsklaidys... išsklaidys tai ir tai, ką jis padarys, tęsis iki sunaikinimo.

178 Ir atkreipkite dėmesį į bjaurysčių pasklidimą, kuris atliks nusiaubimą, bjaurysčių pasklidimas... Kas yra bjaurystės? „Nešvarumas“. Suprantate? Kad nusiaubtų, ką tai reiškia? „Užbaigtų su tuo“. To pasklidimas, kad su tuo būtų pabaigta. Suprantate? Tos Romos jėgos pasklidimas, kad užkariautų visas miegančias mergeles, žydus ir visus... Mes visi būsime katalikai arba nebūsime niekas. Jis nutrauks savo sandorą savaitės viduryje.

Bjaurysčių pasklidimas... Jeigu tai buvo bjaurystė Jėzaus laiku, kai Roma ten atėjo su savo propaganda, tai ir vėl bus Roma... tai ir vėl bažnyčiai bus bjaurastis... Kad nusiaubtų ir tęsis iki sunaikinimo... Ką jis padarys? Jis tai tęs iki sunaikinimo. Tai pabaiga.

180 Taigi, žydai, katalikybė, protestantizmas (tai yra mieganti mergelė) susivienys kartu bažnyčių sąjungos pavidale. Ir tai bus taip, kaip Jėzus pasakė Mato 24 ir nuo Apreiškimo 13:14. Atsiverskime Apreiškimo 13:14 ir pažiūrėkime kaip... Aš turėjau tai čia pasižymėjęs, kad pamatyti kas... 13:14. Gerai, pone.

Ir klaidina gyvenančius žemėje tais stebuklais, kuriuos jis turi galią daryti... (Suvienydamas savo bažnyčias,) ...akivaizdoje... sakydamas... žvėries akivaizdoje; sakydamas gyvenantiems žemėje, kad jie padarytų atvaizdą žvėriui, kuris turėjo žaizdą nuo kalavijo ir gyveno.

Taigi, mes žinome be jokio abejonės šešėlio, kas buvo tas žvėris, ta jėga, kuri turėjo tą mirtiną žaizdą, kuri išgijo. Tai buvo tada, kai pagoniškoji Roma buvo nužudyta ir popiežiškoji Roma užėmė jos vietą; kai pagoniška jėga buvo nužudyta ir popiežiaus jėga užėmė jos vietą.

182 Taigi dabar, Apreiškimo 13:14... Jėzus Mato 24 juos dėl to įspėjo. „Atvaizdas žvėriui...“. Paulius Antrame Tesalonikiečiams 2-ajame skyriuje, 3-ioje ir 4-oje eilutėje... Atsiverskime tai, Pažiūrėkime ką Paulius čia apie tai sako, ta didinga Šventoji Dvasia ant šio didžio Viešpaties pranašo, pažiūrėkime, ką jis apie tai pasakė paskutiniojoje dienoje. Tai yra antrame Tesalonikiečiams 2-ajame skyriuje. Gerai, pone, ir pradėkime nuo 3-ios eilutės, aš manau, kad taip. Gerai, perskaitykime dabar. Įdėmiai klausykite visi, kas iš jūsų tiki, kad Paulius buvo pripildytas Šventąja Dvasia? Pažvelkite štai čia.

Tegul niekas neapgauna jūsų kokių nors būdu; nes ta diena neateis, kol pirma neateis atkritimas... (Jis stengiasi tai išmesti iš jų galvos, kad Jis turi ateiti jau tada, todėl pirma turi būti atkritimas nuo bažnyčios, suprantate, ateiti šiame Laodikėjos periode.)... ir nebus apreikštas tas nuodėmės žmogus... (Nuodėmės žmogus, netikėjimas Šventąja Dvasia – netikėjimas.) ...nebus apreikštas... pražūties sūnus. (Koks Judas buvo, bažnyčios išdininkas).

Kuris priešinasi ir aukština viršum viso, kas vadinama Dievu, ar to, kas garbinama; taip, kad jis sėdi Dievo šventykloje... (Broliai, ar yra toks asmuo žemėje, neskaitant Vatikano, kuris tai daro? Kur tai yra?)

184 Dabar atsiverskite čia Apreiškimo 13 ir parodysiu jums, kad šitas žmogus sėdi ant miesto... mieste, o miestas pastatytas ant... ant septynių kalvų. Ir žvėries skaičius yra 666 užrašytas... lotyniškai... romėniškoje abėcėlėje 666, tai „Vicarivs Fili Dei“, o tai reiškia „Vietoj Dievo Sūnaus“, ant popiežiaus sosto. Ir jo tri... turi trijų dalių karūną. Ir aš esu žiūrėjęs tiesiai į tą karūną, stovėjau per ištiestą ranką, štai taip ir... ir mačiau išpuoštą popiežiaus karūną pačiame Vatikane, pats, stovėjau ir žiūrėjau į ją, kad būčiau tikras, jog žinau, apie ką kalbu. Jis iškelia save virš visko, kas vadinama Dievu, visų dievobaimingų vyrų. Jis yra švenčiausias iš jų visų. Sėdi Dievo šventykloje tiesiog rodydamas save esant Dievu, atleidžia nuodėmes žemėje ir taip toliau, jūs žinote. Žinoma.

185 Paulius pasakė, kad pirma turi ateiti atkritimas, tas pražūties sūnus turi būti apreikštas.

Ar neprisimenate, kad kai aš buvau... pas jus, aš kalbėjau jums apie šiuos dalykus?

O, aš norėčiau būti galėjęs pasėdėti ten ir pasiklausti kaip Paulius tai pamokslavo, o jūs? Kaip man būtų patikę jo pasiklausti. O, tai bent.

Taigi, ką jis ketina padaryti? Atvaizdą žvėriui, Antras Tesalonikiečiams. Dabar pasiklausykite. Dabar įdėmiai klausykite, labai įdėmiai. Bažnyčia jau jautė popiežiaus atėjimą. Kas tai? To bažnyčios periodo pabaiga, Pauliaus. Jie pamatė tas prasidedančias nikolaitų nesąmones; jie ketino padaryti šventą žmogų. Kas? Popiežius. Pasaulietiškumas ir aristokratai įsėlino į bažnyčią ir pakeitė šlovinimo tvarką. Paulius, turėdamas Šventąją Dvasią, tai pastebėjo Dvasioje. Ir bažnyčia su savo klasikais ir aukštus postus turinčiais... „pasikėlusios asmenybės“ ir taip toliau, kurios... Jie pamatė, kad kažkas artėjo, o Šventoji Dvasia įspėjo juos apie paskutiniąsias dienas. Ar jūs neprisimenate kaip Jėzus apie tai kalbėjo, nikolaitų darbai, kurie galiausiai tapo doktrina, po to tapo organizacija? Broliai, mes nesame dabar tamsoje; nepamirškite to. Suprantate? Štai mes esame čia.

188 Nikolaitų darbai, prasidėjo organizacija, didingi užimantieji aukštus postus ir... bažnyčiose ir taip toliau, po to susiformavo į katalikų bažnyčią. Ir Paulius pasakė, kad ten dar negalėjo būti pabaigos laiko; negali būti laikas, kol pirma neįvyks atkritimas nuo tikrojo sekmininkiško tikėjimo. Su sekmininkišku tikėjimu bus pabaigta ir įsitvirtins turintieji aukštus postus. Jie turės žmogų, kuris užims Dievo vietą, sėdės Dievo šventykloje ir iškels save virš visų tokių žmonių ir tai... Matote, kas tai yra? „Niko“ – „užkariauti lankančiuosius“. Suprantate? Viską, kas vadinama Dievu... jis sėdės šioje Dievo šventykloje kaip Dievas. Paulius pasakė, kad paskutiniuosiomis dienomis pirma bus atkritimas. Ir mes dabar esame būtent čia ir matome tą atkritimą, ir matome kaip bažnyčia vis toliau ir toliau nuo to tolsta, ir sugrįžta vėl atgal, o mes esame pabaigos laike. Gerai.

189 Taigi, jeigu šešiasdešimt devynios savaitės tiksliai išsipildė, o žydai dabar yra savo tėvynėje ir pagonių bažnyčios periodas pasiekė būtent pabaigos laiką, iki nikolaitų laiko... ar Laodikėjos laiko, kaip arti yra Viešpaties atėjimas, visko pabaiga, šio periodo pabaiga, ir paėmimas? Tą akimirka, kai Jis pradeda tą septyniasdešimtą savaitę arba septynis metus, bažnyčios nebėra. Ar jūs galite tai suprasti, draugai? Pakelkite savo ranką, jei galite tai suprasti.

Suprantate, dabar nebūkime vaikai. Daugiau nebežaiskime. Mes esame pabaigos laike. Kažkas turi įvykti. Mes esame pabaigoje. Štai mes esame čia.

191 Šios šešiasdešimt devynios savaitės tiksliai išsipildė; žydų išėjimas tiksliai išsipildė; bažnyčios epocha tiksliai išsipildė. Mes esame pabaigos laike, pabaigos laikas, Laodikėjos bažnyčios periodas, jo pabaiga. Visi šie žvaigždės pasiuntiniai jau pamokslavo savo žinią. Tai jau praėję; mes tiesiog pasikartojame. Žydų sugrįžimas užtruko keturiasdešimt metų. Jie yra savo tėvynėje. Kas turi įvykti po to? Akmens atėjimas. Štai kur mes esame. Koku laiku tai įvyks? Aš nežinau. Bet, broli, tai... aš noriu būti pasiruošęs. Aš noriu turėti visiškai paruoštus savo rūbus.

Taigi, mes tik turime tik... tik dar keletą minučių ir aš noriu, kad jūs dabar tyliai pasiklausytumėte, tik minutėlę. Tą akimirką, kai Jis pradės septyniasdešimtą savaitę, arba septynis metus, bažnyčios nebelieka. Dabar pasiklausykite. Aš vėl cituoju, dar kartą cituoju, kad jūs nepamirštumėte. Tai yra tai, ką Šventoji Dvasia užrašė mano rašikliu, kol aš rašiau. Mes esame Laodikėjos periode. Kristus yra atmetamas Savo bažnyčios. Šio periodo žvaigždė, Žinia buvo paskelbta ir Izraelis yra savo šalyje. Jūs matote, kur mes esame? Mes esame pabaigoje. Dabar dar vienas ar du komentarai.

193 Dabar visa tai, ką mes matome padės mums, iš Jo malonės, kai mes stengsimės priėti prie šių paskutinių Septynių Antspaudų. Matote, kur mes būtume tai praleidę? Nuo Apreiškimo 6:1 iki Apreiškimo 19:21, mes būtume tai praleidę, nes (Suprantate?) mes būtume bandę priskirti tai štai ten, šioje pagonių epochoje, kai, jūs matote, tai yra štai šiame periode. Suprantate? Taigi, mes tai įrodėme Dievo Žodžiu ir pagal istoriją, ir pagal viską, ir pagal laikų ženklus, pagal dienas, kad daugiau nėra nieko kito likę. Mes esame ties pagonių sunaikinimu. Ką... ką mes dėl to galime padaryti? Tai mano siela ir jūsų siela; tai mano gyvybė ir jūsų gyvybė; tai mūsų mylimųjų gyvybė. Mes buvome per daug lepinami. Mums per daug dalykų atiteko be pastangų. Mums derėtų pradėti judėti. Yra vėliau nei galvojate. Tik nepamirškite.

194 Dabar, stulbinantis teiginys, jei norite tai užsirašykite. Įdėmiai klausykite, prašau. Tai yra mano paskutinis komentaras, kitas. Aš čia turiu nedidelį dalykėlį iš karto po šito, trumpą pastabą apie kurią noriu pakalbėti. Dabar, nurimkite tik akimirkai ir įdėmiai klausykite. Pasakysiu jums kai ką stulbinančio, kas eina išvien su tuo. Suprantate? Tarp šio periodo pabaigos ir Kristaus atėjimo nėra likę nei peilio ašmens storumo tarpelio. Viskas... Daugiau nėra nieko kito likę. Ar Izraelis yra savo tėvynėje? Mes tai žinome. Ar mes esame Laodikėjos periode? Ar šio Sekmininkiško periodo Žinia buvo paskelbta, kad pamėgintų per supurtymą sugrąžinti žmones atgal į Sekmininkišką palaiminimą? Ar kiekvienas pasiuntinys perėjo per periodą lygiai taip pat? Ar tautos yra prieš tautas? Maras? Ar šalyje šiandien yra badas, tikroji bažnyčia važiuoja šimtus mylių ieškodama išgirsti Dievo Žodį? Ne vien tik duonos, bet girdėjimo Dievo Žodžio, atėjo badas. Ar tai tiesa? Na, mes gyvename būtent tame tarpe būtent dabar čia. Matote, kur mes esame? Mes laukiame to Akmens.

195 Stulbinantis teiginys: nuo to laiko, kai Dievas davė pažadą Abraomui... (Nepraleiskite šito.) Nuo to laiko, kai Dievas davė pažadą Abraomui, Pradžios 12:3, iki laiko, kai Kristus buvo atmetas 33-iaisiais mūsų Viešpaties metais, pagal žydus, pagal galatams 3:16 ir 17, ir pagal Ašerio „Usher“ anglų k. – Vert.), Ašerio hebrajų chronologiją, Dievo jėga buvo su žydais lygiai 1954 metus. Dievas turėjo reikalą su žydais 1954 metus pagal žydų chronologiją ir pagal galatams 3:16 ir 17. Aš turiu dar daugiau Rašto vietų, bet duodu tik šią. Tada, po to kai jie atmetė Kristų, Jis atsigręžė į pagonis, kad paimtų žmones Savo Vardui. Norite tam Rašto vietos, vietos? Apaštalų Darbų 15:14.

196 Taigi, skaičiuodami laiką mes atrandame, kad mes turime lygiai (Pasiklausykite) septyniolika likusių metų ir mes turėsime tą pačią laiko trukmę, mums duotą, nes Dievas turi su mumis reikalą Šventosios Dvasios jėgoje nuo 33-ųjų mūsų Viešpaties metų iki 1977 m., ta pati laiko trukmė – 1954 metai. Dievas turi su mumis reikalą taip pat, kaip Jis padarė su žydais. Suprantate? O kaip yra su tuo?

Dabar pasižymėkite savo knygelėje trumpą Rašto vietą, kurią aš noriu jums čia pateikti. Kunigų 25, pradėdant nuo 8-os eilutės. Dievas sukviečia jubiliejui kiekvienus keturiasdešimt devintus metus; penkiasdešimtais metais buvo jubiliejus. Mes tai žinome. Mes tai suprantame. Nuo pirmo jubilėjaus iš Kunigų 25:8, 1977m. bus septyniasdešimtas jubiliejus, sudarys tiksliai 3430 metus. Jubiliejus reiškia pakilimą, išlaisvinimą.

O, mes laukiame tos džiaugsmingos Tūkstantmečio atėjimo dienos

Kai ateis mūsų palaimintasis Viešpats

Ir pagaus Savo laukiančią Nuotaką.

O, pasaulis dejuoja, šaukiasi

Tos švelnaus išlaisvinimo dienos,

Kai mūsų Gelbėtojas vėl sugrįš į žemę.

198 Ar jūs tai supratote? Dievas turėjo su mumis reikalą lygiai tiek pat laiko, kiek Jis turėjo reikalą su žydais nuo to laiko, kai Jis davė pažadą Abraomui, iki Mesijo atmetimo 33-iaisiais mūsų Viešpaties metais, buvo 1954 metai. O dabar, mes turime likusius septyniolika metų. Mes turėjome apie tūkstantį devynis šimtus trisdešimt kelis metus. Mes turime likusius septyniolika metų iki 1977-ųjų, kai bus 70-as jubiliejus nuo jubiliejų pradžios. Ir kas tai bus? O, broli. Sekite dabar įdėmiai. Nepraleiskite šito. Tai bus pagonių Nuotakos pakilimo aukštyn Jubiliejus ir Kristaus sugrįžimas pas žydus, kai jie išeis iš vergystės. Amen. Nejaugi nesuprantate? Iš viso pasaulio jie susirinko ten tai dienai. O, tai bent. Matote, kur mes esame? Mes nežinome, kuriuo laiku tai gali įvykti. Mes esame pabaigos laike.

199 Dabar pasiklausykite. Jūs, senbuviai čia... bažnyčioje, kurie esate čia jau ilgą laiką, aš noriu, kad jūs į kažką atkreiptumėte dėmesį. Aš anskčiau nei iki vakar niekada to nežinojau. Aš paėmiau tai iš istoriko Pauliaus Bojdo [„Paul Boyd“ anglų k. – Vert.] ir tuomet... ir Aš atsekiau tai per Rašto vietas, surinkau šias kitas datas čia ir panašiai, ir turėjau jas, ir sutikrinau jas... atsekiau jas.

Taigi, 1933 metais, kai mes garbinome štai ten, masonų šventykloje, kur šiandien stovi „Kristaus bažnyčia“, balandžio rytą prieš išeidamas iš namų aš pašvenčiau savo... automobilį (aš įsigijau 1933-ųjų modelio automobilį ir aš pašvenčiau jį tarnavimui Viešpačiui), ir regėjime aš išvydau pabaigos laiką. Dabar atkreipkite dėmesį kaip tai yra nepaprasta. Labai seniai, kai aš tebuvo jaunuolis, ir jūs galite įsivaizduoti kaip atrodė 1933-ųjų modelio automobilis... taigi, kaip jis atrodė. Ir aš nuėjau ten, kur buvo masonų šventykla, kur... Kai kurie iš jūsų senbuviai čia prisimenate; tai yra užrašyta ant seno lapo namuose. Tai jau yra atspausdinta ir apkeliavo aplink pasaulį. Suprantate? Tai buvo 1933 m. ir aš išpranašavau, kad įvyks kažkokia didelė tragedija šioms Jungtinėms Valstijoms prieš ar pačiais 1977 metais. Kas iš jūsų prisimena mane tai sakantį? Pažiūrėkite į rankas. Žinoma.

201 Dabar sekite. Aš išpranašavau septynis dalykus, kurie dar turės... prieš šį didįjį sunaikinimą ar kad didis dalykas įvyks čia, Jungtinėse Valstijose – kažkoks didelis siaubingas dalykas. Aš pasakiau... Dabar prisiminkite, tai yra prieš tam prasidėjus. Aš pasakiau, kad mes įsitrauksime į antrąjį pasaulinį karą. Kas iš jūsų prisimena girdėję mane tai sakantį, pasakykite „Amen“. [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Gerai. Antrasis

pasaulinis karas. Aš pasakiau: „Prezidentas, kuris dabar yra (aš nukopijavau tai nuo senų užrašų... nuo senų, vakar), kad prezidentas, kurį dabar turime, kuris buvo (kas iš jūsų prisimena, kas tai buvo?) Franklinas D. Ruzveltas...“. Aš pasakiau: „Prezidentas, kurį dabar turime, atitarnaus net keturias kadencijas (Tada jis buvo savo pirmojoje), bus ketvirtoje kadencijoje ir mes būsime nuvesti į antrąjį pasaulinį karą“.

202 Aš pasakiau: „Diktatorius, kuris dabar iškyla Italijoje (kuris yra Musolinis), jis ateis į valdžią ir jis vyks į Etiopiją; ir Etiopija parpuls prie jo kojų“. Čia yra dabar sėdintys žmonės, kurie žino, kad ten buvo žmonių grupė, kurie atėjo ir atsistojo (kai aš turėjau savo susirinkimus ten Redmano salėje tą vakarą, kai turėjau eiti ten apie tai pamokslauti, Redmano salėje), ketino mane išmesti iš salės už tai, ką pasakiau... (Čia... Taip, ponias Vilson, aš žinau, kad esate čia... Teisingai) ...kai aš tai pasakiau. Bet ar jis tai padarė? Tačiau aš pasakiau: „Jis prieš prieš gėdingos baigties,“ – ir jis taip padarė. Jis ir moteris su kuria jis pabėgo, buvo apversti aukštyn kojomis ir pakarti ant virvės gatvėje su jų išskeltomis aukštyn kojomis, jų rūbai buvo nusvirę žemyn. Gerai, tai išsipildė. Ir po to aš pasakiau: „Moterims buvo leista balsuoti. Kas yra... visiška gėda tautai. Ir balsuodamos, vieną dieną jos išrinktės ne tą žmogų.“ Ir jos padarė tai per paskutinius rinkimus. Tai bent, tai bent.

204 Ketvirta: aš pasakiau: „Mokslas progresuos tokia linkme...“. Ne, čia, tai yra trečia. Atleiskite man. Čia dabar kitas.

Ketvirta, aš pasakiau: „Mūsų karas bus su Vokietija ir pastatys didelę betoninę vietą ir įsitvirtins joje, ir amerikiečiai bus smarkiai sumušti“. Visagalis Dievas tai žino, prieš Kurį aš dabar stoviu; Aš mačiau tuos nepriklausomus nacių spardančius amerikiečius štai taip ir kita, prie tos sienos. Ir čia yra dabar daug stovinčių jaunuolių, kurie buvo prie tos Zygfrido linijos, kurie žino kaip tai įvyko. Ir nepamirškite, tai buvo vienuolika metų prieš pastatant Zygfrido liniją. Ar Dievas ištikimas? Ar Jis vis dar išpranašauja dalykus, kurie įvyks? Sekite. Tai... tai buvo ketvirta.

205 Dabar penktas dalykas. „Mokslas progresuos tokia linkme, kol jie sukurs automobilį, kurio nereikės vairuoti vairu ir automobiliai ir toliau bus panašios formos į kiaušinį iki sunaikinimo,“ – pabaigos laiko. Aš mačiau amerikiečių šeimą važiuojančią keliu, plačiu keliu, važiuo automobilyje su atsuktomis nugaromis atgal į tą pusę, kurioje turėjo būti vairas; atrodė, kad jie žaidė šaškėmis ar kortomis. Ir mes tai turime. Tai rodoma per televiziją. „Populiarusis Mokslas“, „Mechanika,“ – tiksliau, visi tai turi; mes turime automobilį. Jis yra valdomas nuotoliniu valdymu per... per radarą. Jiems net nereikės jame jokio vairo. Tiesiog turite štai taip nustatyti surenkant... kaip surenkate numerį telefonu... jūsų automobilis nuveža jus būtent ten, negali patekti į avariją nei nieko. Jokie kiti automobiliai... magnetas visus kitus sulaiko nuo jūsų. Suprantate? Jie tai turi. O, tai bent. Pagalvokite apie tai. Išpranašavau trisdešimt metų prieš tam įvykstant.

206 Taigi, tai priveda mus prie prezidento Kenedžio išrinkimo... Ir tas automobilis pasirodo... veiksmo scenoje, sudaro penkis dalykus iš septynių, kurie tiksliai išsipildė. Taigi, aš išpranašavau ir pasakiau: „Aš mačiau didingą atsistojančią moterį, gražiai atrodančią, apsirengusią tikrai karališka spalva, tokia kaip purpurinė,“ – ir aš čia turiu kažką

skliausteliuose, – „(Ji buvo didi valdytoja Jungtinėse Valstijose, galbūt katalikų bažnyčia)“. Moteris, kažkokia moteris... Aš nežinau ar ji yra katalikų bažnyčia. Aš nežinau. Aš negaliu pasakyti. Vienintelis dalykas, kurį pamačiau, aš pamačiau moterį; tai viskas. Bet ši tauta yra moters. Ši tauta pranašystėje yra numeris trylika. Ji turi trylika juostelių, trylika žvaigždžių; ji įkūrė trylika kolonijų. Trylika, trylika, visur trylika, net pasirodo 13-ajame Apreiškimo skyriuje. Ji yra trylika ir ji yra moters tauta.

209 Amerikos skyrybų teismai atlieka daugiau skyrybų per mūsų moteris nei visos likusios tautos. Moralė mūsų šalyje yra žemesnė, o skyrybos, daugiau nei jų yra Prancūzijoje ar Italijoje, kur prostitucija gatvėse taip... Bet jos yra prostitutės; mūsų šalyje yra ištekęsios moterys, bandančios gyventi su keliais vyrais ir keli vedę vyrai bandantys gyventi su kitomis moterimis.

Tautose, kuriose jie turi poligamiją, tai tūkstančius kartų geriau. Ir visgi, poligamija yra neteisinga; mes žinome.

Bet kad parodyti, kokie mes esame degradavę, aš čia turiu skiautę iš laikraščio, kurioje parodyta, kad kai mūsų vyrai amerikiečiai išvyko į užsienį šiame paskutiniame kare, kad daugiau nei, aš manau, tai buvo apie septyniasdešimt procentų... Na, dabar palūkėkite minutėlę, aš manau, kad tai buvo trys iš keturių, kurie išvyko į užsienį, su jais išsiskyrė žmonos prieš jiems sugrįžtant. Ir didelėmis antraštelėmis užrašyta: „Kas atsitiko su mūsų amerikiečių tautos morale?“. Jūs prisimenate tai matę? Visi iš jūsų matėte, spėju. Kas atsitiko su mūsų amerikiečių moterų morale? Gamyklose dirba sau su kitais vyrais... Tai moters tauta. Ką ji turės? Moterį dievą... ar deivę.

212 Taigi, po to aš atsisukau ir pažiūrėjau, ir aš pamačiau šias Jungtines Valstijas degančias tirštuose dūmuose; uolos buvo išsprogdintos. Ir jos degė kaip... didžiulė ugnis degančių rąstų ar kažko, kas tiesiog tai padega; ir pažiūrėjau taip toli, kiek galėjau matyti ir ji buvo susprogdinta. Ir tuomet regėjimas dingo. Penki iš trijų jau išsipildė... penki iš septynių, tiksliau, jau įvyko.

Ir čia vėl sugrįžta ir parodo, ir tada aš išpranašavau... Aš niekada nesakiau, kad Viešpats man tai pasakė, bet stovėdamas tą rytą bažnyčioje aš pasakiau: „Ta linkme progresas...“. Aš sugrįžau prie vieno sienos galo ir nubėgau prie kito sienos galo ir aš pasakiau: „Ta linkme, kuria vyksta progresas, aš pranašauju, kad laikas...“ (Aš nežinau, kodėl tai sakau) ...bet aš numatau, kad visa tai įvyks tarpe nuo dabar pat, 1933 m. ir 1977 m. Ir nežinojau to, Dievas žino mano širdį, aš anksčiau vakar niekada to nežinojau, kad 1977 m. yra jubiliejus ir lygiai tokia pati laiko trukmė pasibaigė, kurią Jis paskyrė Izraeliui ir viskam pabaigoje. Todėl mes esame... Ir mes esame čia, periodo pabaigoje, prie septyniasdešimtos savaitės prasidėjimo. Mes nežinome, kuriuo laiku bažnyčios nebeliks. O, tai bent. Ką mes galime padaryti, draugai? Kur mes esame?

214 Ar jūs matote, kur mes dabar esame? Ar dabar jūs suprantate septyniasdešimtą Danieliaus savaitę? Suprantate dabar, kai mes įsigilinsime į šiuos Antspaudus ir dalykus, šių Antspaudų atplėšimą, pirmasis pasirodo baltojo žirgo raitelis, jis turi lanką savo rankoje. Pastebėkite, kas yra šis veikėjas. Stebėkite tą palšąjį žirgą šuoliuojantį po jo. Suprantate? Stebėkite, kas tai yra ir pažiūrėkite kaip jis įėjo. Stebėkite tuos ateinančius šimtą

keturiasdešimt keturis tūkstančius. Stebėkite tą miegančią mergelę, kai ji pabunda. Po to stebėkite visus šiuos įvykstančius dalykus, Dubenų išliejimą, Vargai, trys netyros dvasios kaip varlės; stebėkite tuos dalykus, kaip jie tiksliai atitinka tas rykštes ir tiksliai, kai jos yra išliejamos. Kaskart kai atsidengdavo Antspaudas, rykštė yra išliejama ir ateina sunaikinimas. Ir stebėkite, kas įvyksta dabar pat, pabaigoje.

215 Ir, o, stebėkite šiuos tris pranašus... ar šiuos du pranašus, kai jie čia iškyla. Ir savaitės viduryje, jie yra štai taip nužudomi ir tada prasideda Armagedono mūšis; tada Dievas pats pradeda kalbėti. Tada Jis atsistoja ir pradeda kautis. Tie pranašai ištinka žemę. Jie pamokslauja Jėzaus Kristaus Vardą. Jie krikštija tokiu pačiu būdu. Jie daro tą patį, ką darė pirmieji Sekminių tėvai ir daugelis jais seka. Bet tie, kurie yra konfederacijoje, ta organizacija išliko iki pat ten ir net tų pranašų jėga jos nepalaužė. Ir galiausiai jie pasakė: „Mes visa tai padarysime viena organizacija,“ – ir jis įveda (Kas tai?) bjaurystę, katalikybę, kad išplatintų ją visą, kas ir sukels nusiaubimą. Bjaurystė, kuri sukelia nusiaubimą užvaldo viską, nešvarumas.

216 Jūs prisimenate senąją motiną prostitutę, kuri sėdėjo ant žvėries, apsilvikiusi štai taip skaisčiai raudonai, turėjusio septynias galvas ir dešimt ragų, jūs prisimenate tai? Ir ji savo rankoje turėjo taurę jos bjaurysčių nešvarumo; tai buvo jos doktrina, kurią ji išliejo ant žmonių. Štai kur mes esame, mano broliai. Mes esame pabaigos laike. Maži vaikai, mes niekada nežinosime. Galbūt mes nenugyvensime tiek, kad šį vakarą vėl susirinktume; galbūt mes nenugyvensime tiek, kad vėl pasimatytume vienas su kitu. Aš nežinau. Bet pabaiga yra taip arti. Pabaiga yra taip arti. Čia yra Raštas. Čia yra tiesiog visiškai tobulas Raštiškas įrodymas.

Taigi, jeigu yra kažkas, ko jūs nesupratote, parašykite man raštelį ir leiskite man apie tai sužinoti. Suprantate? Pasakykite kažką. Kai kurie iš jūsų broliai, kurie klausotės garsajuostės kitose vietose, jeigu yra kažkas, kuo aš galiu padėti, leiskite man žinoti. Jūs galite su manimi nesutikti; Aš galiu nesutikti su jūsų organizacija, ne su jumis, bet su jūsų organizacijos sistema. Nėra taip, kad aš nesutinku su katalikų žmonėmis. Aš nesakau, kad aš nemėgstu katalikų žmonių; aš nemėgstu organizacijos žmonių; tai nėra tas pats. Aš myliu visus žmones, bet aš nesutinku su ta sistema, kuri laiko jus surištus. Štai kas tai, to sistema. Štai ir viskas.

219 Aš nebuvo prieš Vokietiją; tai buvo nacizmas. Aš nebuvo prieš italus; tai buvo prieš... fašizmą. Ir nepamirškite, aš pasakiau kitą pranašystę tuo laiku... tik pranašystę ir dauguma iš jūsų senbuvų prisimena tai. Aš pasakiau: „Yra trys dideli 'izmai' bandantys šiandien užvaldyti pasaulį: fašizmas, nacizmas ir komunizmas“. Ir ką aš pasakiau? Jie visi pasibaigs komunizme.

Taigi, aš neseniai jūsų visų prašiau pakartoti: „Laikykite žvilgsnį nukreiptą į Rusiją“. Jūs prisimenate tai? „Laikykite žvilgsnį nukreiptą į Rusiją. Visa tai pasibaigs komunizme. Ir po to visa tai galiausiai pasibaigs katalikybėje. Nepamirškite, visa tai pasibaigs katalikybėje pabaigos laike. Tai visiškai teisinga. Tai yra Armagedono mūšio metu, būtent štai čia, kai pats Kristus ateis.

221 Bet šie trys pranašai... šie trys su puse metų, tiksliau, ir tai yra Apreiškimo 11:3; jūs esate tai skaitę daug kartų: „Aš duosiu valdžią savo dviems liudytojams, ir jie pranašaus tūkstantį du šimtus šešiasdešimt dienų“. Kiek tai yra, tūkstantis du šimtai šešiasdešimt dienų? Trys su puse metų. Ir po to jie bus nužudyti gatvėse, būtent šios septyniasdešimt savaitės viduryje. Todėl, jūs matote, kur yra septyniasdešimt Danieliaus savaičių? Jūs matote, kur mes gyvename? Mes esame pabaigoje, mano mylimieji draugai. Mes esame pabaigoje. Dienos...

Tautos skyla.

Izraelis bunda.

Ženkla, kuriuos pranašai išpranašavo; (Mes esame čia)

Pagonių dienos suskaičiuotos (Čia)

Apsupti siaubų

Sugrįžkite, o išsklaidytieji, pas savuosius.

Sugiedokime tai:

Atpirkimo diena arti

Žmonių širdis užvaldo baimė.

Būkite pripildyti Dvasia,

Jūsų žibintuvai paruošti ir švarūs;

Pažvelkite aukštyn jūsų atpirkimas čia pat. (O, tai bent. Ar tai ne nuostabu)

Tautos skyla.

Izraelis bunda.

Ženkla, kuriuos išpranašavo pranašai

Pagonių dienos suskaičiuotos

Apsupti siaubų

Sugrįžkite, o išsklaidytieji, pas savuosius.

Dabar, kartu.

Atpirkimo diena arti

Vyrų širdys nusilpsta iš baimės

Būkite pripildyti Dvasia,

Jūsų žibintuvai paruošti ir švarūs;

Pažvelkite aukštyn jūsų atpirkimas čia pat.

Leiskite man jums sugiedoti trumpą posmą.

Melagingi pranašai meluoja.

Dievo tiesą jie neigia

Kad Jėzus Kristus yra mūsų Dievas. (Jie padaro kažkokį trečią asmenį. Jūs tai žinote. Bet Jis nėra. Jis yra mūsų Dievas)

Bet mes vaikščiosime apaštalu pramintu taku.

Nes atpirkimo diena yra arti

Vyrų širdys nusilpsta iš baimės

Būkite pripildyti Dvasia,

Jūsų žibintuvai paruošti ir švarūs;

Pažvelkite aukštyn jūsų atpirkimas čia pat.

222 Ar jūs laimingi? Sugrįžk į Žinią, broli. Sugrįžk į originalą. Sugrįžk į Sekmines. Sugrįžk į tikrą palaiminimą. Sugrįžk į Jėzaus Kristaus Vardą. Sugrįžk į Šventosios Dvasios krikštą. Sugrįžk prie ženklų ir stebuklų. Sugrįžk į Sekmines. Toli nuo organizacijos. Sugrįžkite į Šventąją Dvasią. Jis yra mūsų Mokytojas.

Nes atpirkimo diena artėja

Vyrų širdys nusilpsta iš baimės

Būkite pripildyti Dvasia,

Jūsų žibintuvai paruošti ir švarūs;

Pažvelkite aukštyn jūsų atpirkimas čia pat.

Ar tai ne nuostabu? Ką pasakė pranašas? Ateis toks laikas, kai tai bus... jūs negalėsite pasakyti ar tai diena, ar naktis. Pažiūrėkite kaip tai įvyko? Suprantate? O, taip sunkiai šiuose bažnyčios perioduose, bet tai...

Vakaro metu bus Šviesa

Kelią į šlovę tu tikrai surasi

Vandens kelyje šiandien yra Šviesa

Palaidoti brangiame Jėzaus Varde.

Jauni ir seni atgailaukite už visas savo nuodėmes

Šventoji Dvasia tikrai įeis į vidų.

Šios vakaro Šviesos atėjo

Tai faktas, kad Dievas ir Kristus yra viena.

Vakaro metu (Visi kartu) bus Šviesa

Kelią į šlovę tu tikrai surasi

Vandens kelyje šiandien yra Šviesa

Palaidoti brangiame Jėzaus Varde.

Jauni ir seni atgailaukite už visas savo nuodėmes

Šventoji Dvasia tikrai įeis į vidų.

Nes vakaro Šviesos atėjo

Tai faktas, kad Dievas ir Kristus yra viena. (Ne trys, bet viena)

224 Sugrįžkite į Žinią. Sugrįžkite į pradžią. Sugrįžkite prie to, ko Paulius mokė. Sugrįžkite prie krikšto, kuriuo jis krikštijo. Jis matė žmones pakrikštytus kitu būdu; jis pasakė jiems ateiti ir būti iš naujo pakrikštytiems. Jis pasakė, jei Angelas ateitų iš dangaus ir pamokslautų kažką kito, tebūna jis prakeiktas. Todėl tai yra sugrįžimas vėl į Žinią, draugai. Tai vakaro metas.

O, aš taip Jį myliu, o jūs? Kas dabar supranta septyniasdešimt Danieliaus savaitių ir supranta, kas yra ši septyniasdešimta savaitė? Kas iš jūsų tuo tiki, pasakykite „Amen“.

[Susirinkusieji atsako: „Amen“. – Red.] Amen. Tebūna garbė Dievui.

226 Taigi, koks bus kitas dalykas? Dabar Septyni Antspaudai. Mes pradėsime būtent nuo jų, kai Viešpats leis. Kada tai bus aš nežinau. Tiesiog tada, kad Jis tai suteiks, tada mes

būtent į tai įsigilinsime. Tada mes turėsime ilgą, ilgą tarnavimą, nes mes ketiname paimti nuo 6-ojo skyriaus iki 19-ojo, kad į tai įsigilintume. Ir taip lėtai, kaip man tai išeina...

Taigi, aš nenoriu, kad kas nors išeitų klaidingai tai suprasdamas. Garsajuostė vis dar įrašoma? Aš nenoriu, kad kas nors klaidingai suprastų. Nesupraskite dabar klaidingai, ir pasakykite: „Brolis Branhamas pasakė, kad Jėzus ateis 1977-aisiais“. Aš niekada nieko panašaus nepasakiau. Jėzus galėtų ateiti šiandien. Bet aš numačiau, kad tarp 1933 m. ir 1977 m. kažkas turės įvykti, kad tie dalykai, kuriuos aš mačiau išsipildančius regėjime, išsipildys. Ir penki iš jų jau yra įvykę.

228 Ir aš tikiu, kad per atominius dalykus, kuriuos mes dabar turime... Ir ar jūs matėte ką neseniai pasakė mūsų prezidentas? Norėdamas kito karo. Jis nori iš... iš Berlyno padaryti pavyzdį, pasakė jis. Norėjo padaryti pavyzdį. Kaip yra su Kuba čia mūsų užkulisiuose? Kam reikia iš to daryti pavyzdį? Kaip yra su tuo? O, tai tokia nesąmonė. Suprantate? O, broliai, mes esame tiesiog pabaigoje. Jie padarys... tai išsipildys būtent tokiu būdu kaip Dievas pasakė, kad tai bus, todėl tai yra... kokia nauda daryti kažką išskyrus skaityti tai, ką Jis pasakė ir susitvarkyti, ir pasiruošti tam, ir leisti tam tada ateiti. Mes laukiame to.

*Mes laukiame tos džiaugsmingos
Tūkstantmečio dienos atėjimo
Kai ateis mūsų palaimintasis Viešpats
Ir pagaus Savo laukiančią Nuotaką.
O, žemė dejuoja, verkia
Tos švelnaus išlaisvinimo dienos,
Kai mūsų Gelbėtojas vėl sugrįš į žemę.
O, mūsų Viešpats vėl sugrįžta į žemę
Taip, mūsų Viešpats vėl sugrįžta į žemę
O, šėtonas bus surištas tūkstančiui metų
Tada mes neturėsime gundytojo
Po to Jėzus vėl sugrįš į žemę*

Kas iš jūsų esate pasiruošę, pakelkite savo ranką. O, tai bent.

O, mūsų Viešpats vėl sugrįžta į žemę! (Tiesiog atsistokime ir paspauskime vienas kitam ranką)

*Mūsų Viešpats vėl sugrįžta į žemę
O, šėtonas bus surištas tūkstančiui metų
Tada mes neturėsime gundytojo
Po to Jėzus vėl sugrįš į žemę
O, mūsų Viešpats vėl sugrįžta į žemę
Taip, mūsų Viešpats vėl sugrįžta į žemę
O, šėtonas bus surištas tūkstančiui metų
Tada mes neturėsime gundytojo
Po to Jėzus vėl sugrįš į žemę
Jėzaus sugrįžimas bus atsakymas
Mūsų liūdesiui ir verskmui*

*Nes Viešpaties pažinimas
Pripildys žemę, jūrą ir dangų
Dievas pašalins visas ligas
Ir kentėjimo ašaros liausis
Po to Jėzus vėl sugrįš į žemę
O, mūsų Viešpats vėl sugrįžta į žemę
Taip, mūsų Viešpats vėl sugrįžta į žemę
O, šėtonas bus surištas tūkstančiui metų
Tada mes neturėsime gundytojo
Po to Jėzus vėl sugrįš į žemę*

230 O, tai bent. Ar jūs gerai jaučiatės? Pagalvokite, draugai; Tai yra Sekminės, šlovinkite. Tai yra Sekminės. Paplokime savo rankomis ir giedokime tai. Sekmininkų žmonės, visi, pasistenkite atsipalaiduoti, išvykite iš savęs tą metodistišką formalumą. Dabar tęskime. Sugiedokime tai.

*O, mūsų Viešpats vėl sugrįžta į žemę
Taip, mūsų Viešpats vėl sugrįžta į žemę
Šėtonas bus surištas tūkstančiui metų
Tada mes neturėsime gundytojo
Po to Jėzus vėl sugrįš į žemę
O, mūsų Viešpats vėl sugrįžta į žemę! (Biblijoje taip sakoma)
Taip, mūsų Viešpats vėl sugrįžta į žemę
Šėtonas bus surištas tūkstančiui metų
Tada mes neturėsime gundytojo
Po to Jėzus vėl sugrįš į žemę*

Ar jūs mylite Jį? O, tiesiog pakelkime dabar mūsų rankas į Jį.

*Aš myliu Jį, aš myliu Jį
Nes Jis pirmas mane pamilo
Ir išpirko mano išgelbėjimą (...)
Ant Kalvarijos medžio.
Aš myliu Jį, aš myliu Jį
Nes Jis pirmas mane pamilo
Ir išpirko mano išgelbėjimą
Ant Kalvarijos medžio.*